

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Баланс року

Кросворд-2010: поворотний, спекотний, багатопустотний

СТОР. 12

Проблема очима власкора

Чому так швидко згасає Локачинське газове родовище?

СТОР. 13

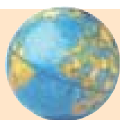

Журналістське дослідження

Маски-шоу не відбулося

СТОР. 14

№ 9 (5009) СЕРЕДА, 19 СІЧНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Київ і Токіо домовились про новий кредит

Президент України Віктор Янукович домовився з японським прем'єр-міністром Наото Каном про виділення Києву позики у 8 мільярдів ієн. Як передає Укрінформ, про це йдеться у Кредитній угоді між Японським банком міжнародного співробітництва та ПАТ «Державний експортно-імпортний банк України», підписаній учора в Токіо у рамках офіційного візиту Президента України. Відповідно до угоди, японська сторона надасть близько 800 млн. грн. для сприяння експорту товарів та послуг з Японії та підтримки економічного розвитку України. СТОР. 11

Хто в будинку господар? ОСББ

Не встиг глава КМДА Олександр Попов закликати киян створювати об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ), як у головному управлінні житлового господарства столиці відрапортували: за минулий рік у місті зареєстровано 70 нових ОСББ. Усього ж у Києві станом на січень налічується 569 таких об'єднань, а на кінець року їх список поповниться ще на 600 одиниць. СТОР. 6

Земельний податок збільшився майже вдвічі

Нерадісний сюрприз очікував одеситів на початку року — ставка земельного податку збільшилася майже вдвічі. Це сталося внаслідок застосування нової нормативної грошової оцінки земель.

Перший заступник одеського міського голови Сергій Черненко заявив, що податок на землю становить 1% від нормативної грошової оцінки, однак вона востаннє проводилася 1999 року.

Водночас міська рада ухвалила рішення не змінювати розрахунок орендної плати за землю протягом 2011 року. Він провадитиметься на підставі грошової оцінки, затвердженої 1999 року, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Олександрівській лікарні знову зробили боляче

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора в Києві відбулася чергова акція проти забудови території Олександрівської (Жовтневої) лікарні й меморіального дендрологічного парку ім. Богомольця. Цього разу мітингувальники жадали від Президента України звільнити суддів Вищого господарського суду, які знову дозволили будівництво житлової багатоповерхівки між корпусами найстарішої медичної установи столиці, визнаної пам'яткою архітектури. А також засудили бездіяльність місцевої влади в розв'язанні конфлікту.

Ця історія почалася в 2003 році, коли міськрада Києва дала «добро» на виділення земельної ділянки для будівництва сімнадцятиповерхівки на території лікарні в центрі столиці. Навесні минулого року після семирічного протесту киян і безлічі судових позовів Вищим господарським судом було скасовано це рішення міськради. Але днями за касаційною заявою компанії-забудовника цей суд переглянув свій вердикт...

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 10-Й СТОР.

СУБ'ЄКТИВНІ ЗАМІТКИ З ПРИВОДУ

У нас знову... революція...

Кажуть, цього разу — містобудівна. Так цілком серйозно вважають віце-прем'єр-міністр Сергій Тігіпко, голова Української будівельної асоціації (УБА) Лев Парцхаладзе та його заступник у цій організації, народний депутат Ігор Лисов, які дали прес-конференцію з приводу ухваленого 13 січня Верховною Радою закону «Про регулювання містобудівної діяльності». СТОР. 10

ПОДІЇ

У Донецьку є хвора на свинячий грип

Це перший і поки що єдиний випадок грипу A/H1N1, виявленого в епідсезоні в місті. Вірус виявлено у вагітної, яка нині проходить лікування в інфекційному відділенні Донецької центральної міської клінічної лікарні №1, **повідомляє «ForUm».**

Нагадаємо: на початку січня вперше за сезон у Києві діагностували грип штаму A/H1N1, його вдалося вилікувати без залучення вірусологів, котрі спеціалізуються на цьому штамі.

Промислове виробництво зросло на 11 відсотків

Індекс промвиробництва України у 2010 році порівняно з 2009-м становить 11%, **повідомляє Держслужба статистики України.** Найбільше зростання за дванадцять місяців зафіксовано у Закарпатській області — 42,6%. На другому та третьому місцях — Рівненська та Волинська області, промислове виробництво в яких зросло відповідно на 29,6% та 26,7%. Найгірший показник торік продемонструвала Сумська область, де цей індекс становив 7,6%.

Цілодобові магазини закрили через скарги сумчан

Виконавчий комітет Сумської міськради наклав вето на цілодобову роботу всіх міських магазинів. Віднині торгувати двадцять чотири години зможуть лише на території автозаправних станцій та об'єктів із цілодобовим режимом роботи (готелів, залізничного вокзалу). Також працювати й удень і вночі дозволили ресторанам, проте поставили вимогу: відсутність скарг від населення та своєчасна сплата податків. Рішення виконкому було ухвалено на підставі статуту міста Суми, Закону України «Про тишу» через численні скарги мешканців обласного центру, **повідомляє наш власний кореспондент у Сумській області Владислав ЖМУРКОВ.**

КОРОТКО

■ ГУ містобудування та архітектури КМДА виступило з ініціативою створення паспортів вулиць, які включатимуть інформацію про благоустрій і озеленення, стан фасадів будинків, інженерних мереж, дорожнього покриття, громадського транспорту, розміщення реклами, тимчасових споруд та інформаційних вивісок; пілотним проектом стане вулиця Басейна **(Укрінформ).**

■ Одеські студенти стажуватимуться у грецьких університетах — такої домовленості досягнуто на зустрічі Генерального директора МЗС Греції Георгіоса Паїзіса з ректором Одеського національного університету ім. І. Мечникова Ігорем Ковалем **(Укрінформ).**

■ Фільмом «Богдан Хмельницький» у найкращому кінотеатрі Софії «Люм'єр» почалися Дні українського кіно в Болгарії **(Укрінформ).**

Відкрито гарячу лінію МОН (044) 486-78-48 для контролю за зимовою сесією

ГОЛОС УКРАЇНИ № 9 (5009)
СЕРЕДА, 19 СІЧНЯ 2011

Україна—Туреччина. Діалог триває

Працюють над створенням Стратегічної ради високого рівня

В україно-турецьких взаєминах немає жодних суперечностей, тож є всі підстави, щоб наші відносини набули якісно нового рівня. На цьому Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив під час зустрічі з Президентом Турецької Республіки А. Гюлем **(на знімку)** у рамках офіційного візиту до цієї країни.

А. Гюль також зауважив, що «між нашими країнами є багато спільного». А насамперед — «Чорне море, яке ми ділимо». За його словами, Україна та Туреччина є важливими країнами в цьому регіоні з багатьох точок зору. У відповідь на це В. Литвин зазначив, що «Чорне море не розділяє наші країни, а об'єднує», і лише від нас залежить, чи стане воно «європейським озером». На його думку, «Європа не може бути цілісною, не може бути глобальним гравцем, доки до Європейської співдружності не входитимуть Україна і Туреччина».

Під час зустрічі сторони обговорили й питання, які стосуються підготовки візиту Прем'єр-міністра Турецької Республіки до нас, що має відбутися цього місяця. Тоді планують підписати Спільну декларацію про створення Стратегічної ради високого рівня, яка стане головним координаційним інститутом подальшого розвитку україно-турецьких взаємин.

☞ НАМІРИ

Перспективи розвитку співробітництва:
— у чорноморському регіоні;
— у сфері торгівлі;
— в енергетичній галузі;
— у військово-промисловому комплексі;
— у транспортній галузі;
— у туризмі.

Президент Турецької Республіки А. Гюль висловився про доцільність створення національних культурних центрів: турецького — в Україні, українського — в Турецькій Республіці. Окремо сторони зачепили питання кримських татар. За словами В. Литвина, «прогнозований і цивілізований розвиток Криму принесе спокій не лише на півострів, а й у весь регіон».

Між обома країнами немає жодних політичних проблем

Під час зустрічі з віце-прем'єр міністром Турецької Республіки Бюлентом Аринчем В. Литвин так само наголосив на тому, що розвиток взаємин між Україною і Турецькою Республікою виведе на новий рівень координацію позицій в європейських структурах та організаціях загальноцивілізаційного характеру.

Зі свого боку Б. Аринч підкреслив, що між обома країнами не існує жодних політичних проблем. «У нас дуже добрі відносини, динамічно розвивається торгівля». На його переконання, такий розвиток економічних зв'язків надзвичайно важливий для обох країн. При цьому віцепрем'єр міністр нагадав, що у 2008 році товарообіг між двома країнами становив 8 мільярдів доларів, що, за його словами, є надзвичайно високою цифрою. Б. Аринч висловив сподівання, що збільшення інвестицій сприятиме збільшенню обсягів товарообігу, який у минулому році становив 5 мільярдів доларів.

Під час цієї зустрічі сторони так само зачепили питання кримських татар. Керівник українського парламенту назвав важливим поновлення дії програм допомоги цим людям, які повертаються в Україну. За його словами, сама наша країна не зможе здійснити програму в повному обсязі, а татари не мають власних заощаджень.

☞ ЦИФРИ

У Криму 6 тисяч татарських родин потребують квартир, 21 тисяча — допомоги на індивідуальне будівництво. Також є проблеми з водою, електроенергією, прокладанням доріг та будівництвом закладів соціально-культурного призначення, в тому числі будівництвом шкіл.

В. Литвин запропонував повернутися до програми, згідно з якою турецька сторона обіцяла будувати для татар тисячу квартир щорічно. «За обопільного бажання вивести на новий рівень стратегічне партнерство всі інші питання матимуть похідний характер», — вважає В. Литвин.

Що цікавило журналістів

Після офіційних зустрічей глава українського парламенту провів прес-конференцію. Він, зокрема, повідомив, що на підтримку внесення змін до Конституції України на наступній сесії парламенту вже є майже 310—320 голосів. Їх можуть віддати «за умови, що прийняття рішення не буде підставою для інспірування та ініціювання політичних збурень у Верховній Раді», — сказав В. Литвин, припустивши, що «в закритому режимі голосування може набрати і 400 голосів на підтримку конституційних змін».

Водночас, на його думку, народні депутати «демонструють корпоративну солідарність та виконують настанови з приводу блокування засідань Верховної Ради». «Є нестримне бажання провести вибори найближчим часом, щоб деякі політики отримали можливість зайти, із зрозумілих причин, у парламент», — сказав В. Литвин.

Керівник парламенту припустив, що восьма сесія Верховної Ради буде надзвичайно продуктивна. За його словами, народні депутати втомилися від протистояння й намагаються працювати. В. Литвин підкреслив, що надалі доведеться приймати важливі і відповідальні рішення: є напрацьований відповідний досвід, є багато документів, які потребують негайного розгляду.

ФАКТ...

Документи, які В. Литвин вважає першочерговими:
— закон щодо протидії корупції;
— пакет документів щодо дерегуляції;
— закони, які вимагає прийняти Рада Європи;
— закон про відновлення прав депортованих осіб.

...І КОМЕНТАР

«Передусім це необхідно для того, щоб ми могли поставити питання про переведення України в постмоніторинговий період, оскільки з травня Україна перебирає головування в Комітеті Міністрів Ради Європи і не може бути під моніторингом».

(В. Литвин)

Глава парламенту нагадав, що 16 лютого відбудуться важливі парламентські слухання з пенсійної реформи, яка зачепить кожну людину. Водночас він припустив, що пенсійна реформа може спричинити не менші загострення, ніж податкова.

Також В. Литвин зауважив, що почали складатися взаємини між опозицією і більшістю. «Останнім часом є розуміння. Лише діалог і реалізація права опозиції говорити, аргументувати, наполягати, застерігати, закликати, яке має здійснюватись у вигляді альтернативних законопроектів і постанов, дасть позитивний результат», — підкреслив він.

ПАРЄ вийшла з тіні Європарламенту

Учора в Стамбулі, в рамках робочого візиту до Турецької Республіки, Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з Президентом ПАРЄ М. Чавлушоглу **(на знімку)**.

Керівник українського парламенту висловив вдячність пану М. Чавлушоглу за постійний діалог, який відбувається між ними, і додав, що це вже п'ята зустріч за останній час. «Ми високо цінуємо вашу особисту роль у зміцненні відносин між Туреччиною та Україною, а також зусилля, спрямовані на те, щоб надати ПАРЄ нового дихання», — наголосив В. Литвин. За його словами, важко не помітити динаміку, яка з'явилася в роботі Парламентської асамблеї Ради Європи за час керування нею паном М. Чавлушоглу.

«ПАРЄ вийшла з тіні Європарламенту і це дуже предметно, оскільки Рада Європи і її парламентська складова представляють об'єднану Європу», — зазначив В. Литвин.

За його словами, Україна, яка з квітня нинішнього року переймає від Туреччини головування в Комітеті міністрів Ради Європи, має намір закріпити та розвинути напрацювання, здійснені Туреччиною. Керівник українського парламенту підкреслив, що майбутнє головування в КМ ПАРЄ підштовхує Україну до якнайшвидшого виконання зобов'язань, узятих перед Радою Європи в частині прийняття необхідних законодавчих рішень. Президент ПАРЄ заявив про готовність підтримувати Україну в усіх її починаннях.

Пан М. Чавлушоглу відзначив надзвичайно важливу роль України у парламентській діяльності Ради Європи. Від імені Ради Європи та ПАРЄ він висловив підтримку реформам, які відбуваються в Україні.

Ставка на молодь

Водночас під час зустрічі з губернатором Стамбула Хусейном Авні Мутлу В. Литвин висловив своє захоплення старовинним історичним містом.

Голова Верховної Ради повідомив, що на парламентському рівні нині створено всі умови для візиту Прем'єр-міністра Реджепа Ердогана в Україну. При цьому В. Литвин висловив сподівання, що під час згаданого візиту «буде підписано низку документів принципової ваги».

Керівник парламенту назвав «важливим розвиток співпраці на рівні регіонів», зокрема з Одесою. Він позитивно оцінив зусилля Туреччини у плані збереження екології Чорного моря та зростанні в економічній сфері. На його думку, наші країни мають «усі умови, щоб виступати лідерами в Чорноморському регіоні». Це, на його переконання, важливо і з точки зору безпеки. В. Литвин зазначив, що Україна сподівається на швидше розв'язання питань щодо створення транспортних коридорів.

Пан губернатор зазначив, що «турецька сторона готова інтенсифікувати плідне співробітництво між регіонами», та висловив бажання розпочати кілька спільних проектів. Зокрема, він висловив ініціативу щодо започаткування в Україні кількох молодіжних проектів.

У відповідь В. Литвин зауважив, що «діалог стає інтенсивнішим, і в цьому контексті треба робити ставку на молодь». Він підтримав пропозицію губернатора та висловив вдячність за увагу до дітей, а особливо до тих, хто постраждав від наслідків Чорнобильської катастрофи. Водночас керівник парламенту висловив сподівання, що практика оздоровлення дітей триватиме.

Зачіпаючи питання активізації ділових відносин з Туреччиною, Голова Верховної Ради підкреслив, що «український бізнес активно заходить у Туреччину», і запропонував здійснити обмін «торговими домами», з наданням консультативної і правової допомоги.

Він повідомив, що під час візиту Прем'єр-міністра Туреччини до України з ним прибудуть 450 підприємців, більшість з яких — із Стамбула. «Це дасть змогу краще пізнати Україну, організувати роботу, а нам — глибше пізнати Туреччину», — констатував В. Литвин.

Голова Верховної Ради України В. Литвин зустрівся також з Генеральним секретарем ПАЧЕС Олексієм Кудрявцевим **(на знімку)**.

З листопада минулого року Україна головує в Парламентській асамблеї Чорноморського економічного співробітництва, а В. Литвин є нині Президентом ПАЧЕС.

О. Кудрявцев поінформував В. Литвина про поточну діяльність організації та її перспективні плани.

Співрозмовники обговорили можливу дату проведення у Києві 37-го засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС, прийнятну для країн-учасниць. В. Литвин вніс пропозицію провести засідання 3 червня — 2 липня нинішнього року.

Прес-служба Верховної Ради.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Сповільнена міна мовного питання від Міносвіти

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко вважає, що Міністерство освіти і науки, молоді та спорту робить ще один антиукраїнський крок у галузі освіти. Саме так, на його думку, можна охарактеризувати зміст документа, який називається «Концепції мовної освіти в Україні», виставлений Міносвіти для громадського обговорення.

Микола Томенко зауважив, що у таких документах передбачається максимальне просування російської мови і повернення її у статус радянських часів як мови міжнаціонального спілкування. «Даний документ містить цю тезу, яка була складовою радянської мовної політики», — зазначив Микола Томенко, процитувавши: «Це мова міжнаціонального спілкування, одна із поширених міжнародних мов, близькоспоріднена з українською».

Промовець наголосив, що така теза прямо суперечить конституційній нормі.

Підсумовуючи, Микола Томенко сказав, що такий документ не може ухвалювати ні міністерство, ні Кабінет Міністрів, оскільки він втручається у сферу законодавчого регулювання, а також суперечить статтям Основного Закону. «Тому все, що стосується принципів мовної політики, може бути ухвалено лише конституційною більшістю Верховної Ради України», — переконаний заступник Голови Верховної Ради.

Оптимізму присутнім на пресконференції представникам ЗМІ дещо додав презентований того дня український діловий щоденник «Український щорічник-2011», підготовлений і виданий Фондом Миколи Томенка «Рідна країна» та видавництвом «Генеза» до 20-ї річниці незалежності України.

Під час робочої поїздки Микола Томенко зустрівся з викладацьким та студентським колективом Володимир-Волинського педагогічного коледжу імені А.Ю. Кримського та прочитав їм лекцію з нагоди 140-річчя від дня народження Агатангела Кримського.

Виступаючи перед присутніми, заступник глави парламенту зазначив, що, на жаль, українська влада проігнорувала ювілей (140-річчя з дня народження) цього визначного діяча української культури і науки.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: депутат Волинської обласної ради Богдан Шиба, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко, директор Володимир-Волинського педагогічного коледжу імені А.Ю. Крим-ського Микола Савельєв.

Фото прес-служби Миколи Томенка.

В. Литвин закликав припинити практику «завішування парламенту плакатами та забивання гнізд для голосування»

Бюджет поповнюватимуть за рахунок виведеного з тіні нафтового ринку

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

За різними даними, частка контрабандного та фальсифікованого моторного палива в загальному обсязі автомобільних бензинів та дизельного палива, що реалізується на території нашої країни, — від 20 до 30 відсотків. На думку народного депутата Михайла Полянчича, це становить загрозу національній економіці та щороку суттєво збіднює державний бюджет. Відтак парламентарій створив законопроект, яким пропонується впорядкувати обіг нафтопродуктів.

У своїй пояснювальній записці він, зокрема, підрахував: беручи до уваги встановлені в Податковому кодексі ставки акцизного податку на автомобільні бензини на рівні 182 євро за 1000 кг та річний обсяг їх реалізації на рівні чотири мільйони тонн, втрати держбюджету від недонадходження акцизного податку тільки від цієї позиції підакцизних товарів щорічно становитимуть понад 1,6 мільярда гривень. А загальна сума державних втрат від несплати податків із тіньового сегмента ринку моторних палив, за підрахунками депутата, становитиме більш як три мільярди гривень на рік.

Розв'язати цю проблему Михайло Полянчич пропонує, визначивши правові засади регулювання проведення обов'язкового маркування нафтопродуктів, взаємних прав, обов'язків та відповідальності продавців нафтопродуктів і уповноважених державних контролюючих органів, а також регуляторний вплив держави. Пропонується запровадити штраф у розмірі 100 відсотків від суми акцизного податку, що може бути нарахована з виявленої кількості підакцизних відвантажених нафтопродуктів, які зберігаються та транспортуються без маркерів. Мотивуючи необхідність запровадження таких норм, автор законопроекту апелював до міжнародного досвіду.

Пропонується внести зміни до:
— Закону про державну податкову службу;
— Кримінального кодексу;
— Кодексу про адмінпорушення.

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендував Верховній Раді прийняти за основу запропонований народним депутатом проект закону про впорядкування обігу нафтопродуктів (№7484). На його засіданні члени комітету визнали цю законодавчу пропозицію обґрунтованою та актуальною. На їхню думку, запропоновані нововведення зможуть підвищити дієвість контролю за обігом нафтопродуктів. А відтак державна скарбничка може збільшити свою дохідну частину.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Член Комітету з питань науки і освіти Віталій Курило, секретар комітету Катерина Самойлик, перший заступник голови комітету Максим Луцький під час засідання комітету, на якому, зокрема, розглядали проект закону «Про вищу освіту».

Проект допоміг активним громадам

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

У Гощанському районі громади активно долучаються до участі в проекті Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН) «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду».

Гощанська районна гімназія за результатами впровадження проекту ПРООН отримала сертифікат на шкільний автобус, який возитиме на навчання не лише гощанців, а й учнів сусідніх сіл Симонів і Тучин. Як розповів директор гімназії Валерій Скоцик, загальна вартість проекту — 295 тисяч гривень, 65 тисяч із яких зібрала громада, 150 тисяч надійшло з районного бюджету, решту надав Європейський банк.

А ось мешканцям села Бочаниця завдяки участі у проекті ПРООН вдалося реконструювати систему опалення в школі: тут установили котел на твердому паливі, замінили вікна на енергоощадні. Відтак витрати навчального закладу на теплопостачання скоротилися удвічі. Тепер громада готує новий проект — з реконструкції шкільного стадіону.

Відремонтувати приміщення ФАПу та встановити нові вікна в школі громаді села Восхода би теж вдалося завдяки участі у згаданому проекті, на що пішло більш як 270 тисяч гривень. Трохи менше половини із них — це гроші селян та районного бюджету.

— Люди, хоча й не відразу, та все ж підтримали таку ініціативу, — розповідає восходавський сільський голова Ольга Ющук. — А після того, як переконалися, що їхні кошти використані ефективно, зголосилися на новий проект — реконструкцію Будинку культури.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Заступник голови Рівненської обласної ради Олександр Чуприна: «Такий успішний досвід Рівненська обласна рада лише вітає і буде популяризувати, а ініціативу громад — підтримувати й заохочувати».

Загалом за три роки в рамках проекту ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» Рівненщина отримала прямих соціальних інвестицій на загальну суму 400 тисяч доларів. Як розповіла координатор обласного ресурсного центру Ольга Кашевська, кошти Євробанку отримали сорок громад у восьми районах області. Найактивніше себе проявили громади Корецького, Гощанського та Сарненського районів. Уже в березні стартує другий етап проекту.

Нагадаємо, що за умовами проекту ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» половину коштів на реалізацію конкретного міні-проекту виділяє Європейський Союз, але ця сума не повинна перевищувати 10 тисяч доларів. Якщо вартість проекту перевищує цю суму, внесок громади та місцевого бюджету зростає. Іншу половину витрат беруть на себе місцеві бюджети та громади за принципом 45 до 5 відсотків.

Юлія ВАСИЛЕНКО,
Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Юлія Тимошенко хоче судитися за необґрунтовану емісію гривні

У Генеральній прокуратурі поновили досудове слідство у рамках кримінальної справи, порушеної проти лідера партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко. Йдеться про використання грошей Кіотського протоколу.

За словами самого політика, такий поворот подій на руку передусім їй самій. Мовляв, за цей час вона встигла «ознайомитися з безліччю законів і нормативних актів», що дає змогу «ще більш детально пояснити всі свої дії, обґрунтувати їх позиціями, зазначеними в законах, у тому числі, в законі про державний бюджет».

Натомість учора перед черговим допитом Юлія Тимошенко повідомила, що має намір подати до Генпрокуратури заяву про необґрунтовану емісію гривні в 2010 році й виведення коштів в офшори владою. Вона поінформувала, що дала доручення опозиційному уряду встановити причини стрімкого підвищення цін.

«Ми вивчили, скільки за 2010 рік зроблено емісії гривні... емісія проведена на суму 99 мільярдів 671 мільйон гривень», — заявила Ю. Тимошенко, дійшовши висновку, що весь 2010 рік «верстат, який друкував гривні, працював на повну потужність». За її словами, тільки-но Верховна Рада розпочне свою роботу, опозиція винесе це питання на розгляд депутатів, а також ініціюватиме створення спеціальної слідчої комісії.

Вл. інф.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Найрадісніший момент, коли вдається зарадити людям

Народний депутат від «БЮТ—«Батьківщина» Ольга Боднар опікується в парламенті з 2006 року Деснянським, а з листопада минулого року — Дніпровським і Дарницьким районами Києва. В інтерв'ю «Голосу України» парламентарій розповіла, що в останніх двох районах робота тільки починається: «Проводжу громадські прийоми, де пропоную людям свою допомогу, концерти, зустрічі в колективах, допомагаю фінансово дитячим закладам». Також за підтримки Ольги Боднар відкриваються спортивні установи.

А в Деснянському районі вже давно працює громадська приймальня, куди люди звертаються з наболілими проблемами. Народний обранець тісно співпрацює з дошкільними закладами, школами. Знає всі проблеми лікарень району, житлово-комунального господарства, які намагається вирішити через районну державну адміністрацію. Якщо є порушення прав людини — звертається до прокуратури, Міністерства внутрішніх справ. А під час формування бюджету міста намагається робити все можливе, щоб у ньому передбачили відповідне фінансування для району. Крім того, до ліквідації районних рад Ольга Боднар брала участь у сесіях, де обстоювала позицію мешканців району.

Дуже часто люди звертаються до народного депутата по допомогу на лікування. «Доводиться шукати спонсорів, а це непросто, — каже вона. — Тому найрадісніший момент — коли вдається допомогти людям вилікуватись або зробити якийсь крок для цього».

Сергій МЕЛЬНИК.

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про смерть на 63-му році життя народного депутата України четвертого—п'ятого скликань

КУКОБИ Анатолія Тихоновича

і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Пішла з життя чудова, інтелігентна людина з відкритим серцем та чуйною душею.

Нехай земля буде пухом Вам, Анатолію Тихоновичу!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН;

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК;

заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО;

керівник апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України висловлює глибокий жаль у зв'язку з передчасною смертю

Анатолія Тихоновича КУКОБИ

— народного депутата України четвертого та п'ятого скликань, члена депутатської фракції Партії регіонів, колишнього голови Полтавської обласної державної адміністрації, голови Полтавської міської ради і мера Полтави, якому земляки довіряли право очолити місто п'ять разів поспіль, почесного громадянина Полтави, заслуженого будівельника України.

Пішов із життя справжній Громадянин, Патріот свого міста і країни, Будівничий з великої літери. Життєвий шлях Анатолія Тихоновича позначений численними добрими справами, спрямованими на благо земляків.

Багато років віддав він становленню, змінений й розвитку місцевого самоврядування як один із співзасновників Асоціації міст України. Період роботи Анатолія Тихоновича Кукоби на чолі міського самоврядування запам'ятається як час швидкого розвитку Полтави. За успіхи в соціально-економічному розвитку місто було удостоєне Почесної грамоти Кабінету Міністрів України і Державної премії України в галузі архітектури за комплексну реконструкцію історичного центру міста. Неодноразово Полтава визнавалася містом кращого благоустрою. Особистий внесок міського голови Анатолія Кукоби в ці досягнення важко переоцінити.

Світла пам'ять про Анатолія Тихоновича назавжди залишиться в наших серцях.

Щиро співчуваємо рідним і близьким покійного.

Депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення 75-річчя створення Національного наукового центру «Інститут кардіології імені академіка М. Д. Стражеска» Академії медичних наук України та 125-річчя з дня народження академіка М. Д. Стражеска

У 2011 році виповнюється 75 років створення Національного наукового центру «Інститут кардіології імені академіка М. Д. Стражеска» Академії медичних наук України та 125 років з дня народження засновника цього закладу, всесвітньо відомого вченого академіка Стражеска Миколи Дмитровича.

Враховуючи надзвичайну суспільно-політичну значимість проблеми здоров'я громадян та її соціально-економічних наслідків для безпеки і подальшого розвитку держави, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Кабінету Міністрів України:

розробити заходи щодо відзначення 75-річчя створення Національного наукового центру «Інститут кардіології імені академіка М. Д. Стражеска» Академії медичних наук України та 125-річчя з дня народження академіка М. Д. Стражеска;

здійснити всебічний аналіз виконання Державної програми запобігання та лікування серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань на 2006-2010 роки і розробку невідкладних практичних дій щодо подальшого посилення профілактики та лікування артеріальної гіпертензії в Україні;

провести у вересні 2011 року Національний конгрес кардіологів за участю відомих учених-кардіологів світу;

за результатами виконання у першому кварталі цього року Державного бюджету України виділити необхідні кошти для зміцнення матеріально-технічної бази Національного наукового центру «Інститут кардіології імені академіка М. Д. Стражеска» Академії медичних наук України, зокрема для придбання медичного обладнання (магнітно-резонансного томографа) та проведення ремонту приміщень закладу.

2. Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати цикли тематичних телевізійних і радіопередач з проблем здоров'я, посилення боротьби із серцево-судинними захворюваннями серед населення, всебічне висвітлення в засобах масової інформації заходів з відзначення цих ювілеїв, підготовку передач про видатних учених, колективи наукових медичних установ, які працюють у галузі кардіології.

3. Міністерству охорони здоров'я України, Національній академії наук України, Академії медичних наук України здійснити інформаційно-профілактичні заходи щодо лікування хвороб систем кровообігу серед населення.

4. Національному банку України випустити ювілейні монети у зв'язку з цими датами.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ
11 січня 2011 року
№ 2905-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення 120-річчя з дня народження Павла Тичини

У січні 2011 року виповнюється 120 років з дня народження Павла Григоровича Тичини - видатного поета, державного і громадського діяча.

Враховуючи важливість постаті Павла Тичини, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Урочисто відзначити на державному рівні 120-річчя з дня народження Павла Тичини.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у тижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 120-річчя з дня народження Павла Тичини;

у тижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 120-річчя з дня народження Павла Тичини, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати показ тематичних теле- і радіопередач, присвячених життю і діяльності Павла Тичини, та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 120-річчя з дня його народження.

4. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 120-річчю з дня народження Павла Тичини;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 120-річчю з дня народження Павла Тичини;

Київській міській державній адміністрації запровадити мораторій на виселення Літературно-меморіального музею-квартири П. Г. Тичини в м. Києві з будинку по вул. Терещенківській, 5, де жив Павло Тичина.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ
13 січня 2011 року
№ 2941-VI.

Податковий кодекс — як користуватися його окремими положеннями

«Голос України» 28 грудня минулого року розпочав розмову про основні нововведення Податкового кодексу України. Тоді заступник Голови Державної податкової служби Сергій Лекар окреслив магістральне спрямування документа. Газета наголосила, що розмову буде продовжено. На актуальні запитання, які хвилюють платників податків, відповідає директор Інформаційно-довідкового департаменту Державної податкової служби Іван РОМАНОВ ***(на знімку)***.
Звертаємо увагу читачів — запитання з приводу обговорюваної проблеми можете адресувати «Голосу України» або безпосередньо Державній податковій службі*.

— Чи є платниками земельного податку юридичні особи — власники земельних ділянок (землекористувачі, що мають право постійного користування земельною ділянкою), що є платниками єдиного податку?

— Згідно зі ст. 6 Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727/98 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» зі змінами та доповненнями (далі — Указ) суб'єкт малого підприємництва, який сплачує єдиний податок, не є платником плати (податку) за землю.

Відповідно п. 8 р. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі — ПКУ) з 1 січня 2011 року до внесення змін до розділу XIV Податкового кодексу України в частині оподаткування суб'єктів малого підприємництва Указ застосовується з урахуванням того, що платники єдиного податку не є платниками земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються для ведення підприємницької діяльності.

Виходячи з вищевикладеного, до внесення змін до розділу XIV ПКУ в частині оподаткування суб'єктів малого підприємництва юридичні особи, що є платниками єдиного податку, не є платниками земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються для ведення підприємницької діяльності.

— До якого органу, в які строки та які документи суб'єкт підприємницької діяльності — юридична особа подає для набуття чи підтвердження статусу платника фіксованого сільськогосподарського податку та в який термін видається Довідка про надання або підтвердження статусу платника?

— Відповідно до п. 308.1 ст. 308 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі — ПКУ) сільськогосподарські товаровиробники для набуття і підтвердження статусу платника податку подають до 1 лютого поточного року:

загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), — органу державної податкової служби за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);

звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки — органу державної податкової служби за місцем розташування такої земельної ділянки;

розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва — органам державної податкової служби за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади з питань державної аграрної політики за погодженням з центральним органом державної податкової служби;

відомості (довідку) про наявність земельних ділянок — органам державної податкової служби за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.

У відомості (довідці) про наявність земельних ділянок зазначаються відомості про кожний документ, що встановлює право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі про кожний договір оренди земельної частки (паю).

Довідка про набуття або підтвердження статусу платника податку видається протягом 10 робочих днів з дати подання сільськогосподарським товаровиробником податкової декларації або заяви органом державної податкової служби за місцезнаходженням такого платника (місцем перебування на податковому обліку) (п. 308.3 ст. 308 ПКУ).

— Чи може бути платником податку на додану вартість фізична особа-підприємець — платник єдиного податку відповідно до норм Податкового кодексу України?

— Підрозділом 8 р. XX Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі — ПКУ) встановлено, що з 1 січня 2011 року до внесення змін до р. XIV ПКУ в частині оподаткування суб'єктів малого підприємництва Указ Президента України від 3 липня 1998 року № 727 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» (з наступними змінами) та абзаци шостий — двадцять восьмий п. 1 ст. 14 р. IV Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13-92 «Про прибутковий податок з громадян» застосовуються з урахуванням таких особливостей, зокрема, платники єдиного податку не є платниками ПДВ з операцій з постачання товарів та послуг, місце надання яких розташоване на митній території України, за винятком ПДВ, що сплачується юридичними особами, які обрали ставку оподаткування 6 відсотків.

Тобто фізичні особи-підприємці — платники єдиного податку не можуть бути платниками ПДВ при здійсненні операцій з постачання товарів та послуг, місце надання яких розташоване на митній території України.

— Чи виникає об'єкт оподаткування ПДВ при наданні консультаційних та інших послуг, наведених у пп. «в» п. 186.3 ст. 186 Податкового кодексу України?

— Відповідно до пп. 196.1.14 п. 196.1 ст. 196 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI (далі — ПКУ) не є об'єктом оподаткування ПДВ операції з постачання послуг, визначених у пп. «в» п. 186.3 ст. 186 ПКУ, а саме надання консультаційних, інжинірингових, інженерних, юридичних (у тому числі адвокатських), бухгалтерських, аудиторських, актуарних та інших подібних послуг консультаційного характеру, а також послуг з розроблення, постачання та тестування програмного забезпечення, з оброблення даних та надання консультацій з питань інформатизації, надання інформації та інших послуг у сфері інформатизації, у тому числі з використанням комп'ютерних систем.

— Як особі, яка не є платником ПДВ у зв'язку з тим, що обсяги оподатковуваних операцій є меншими від 300 тис. грн., добровільно зареєструватися таким платником?

— Відповідно до п. 182.1 ст. 182 р. V Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI (далі — ПКУ) якщо особа, яка провадить оподатковувані операції і відповідно до п. 181.1 ст. 181 ПКУ не є платником податку у зв'язку з тим, що обсяги оподатковуваних операцій є меншими від встановленої зазначеною статтею суми (300 тис. грн.) та обсяги постачання товарів/послуг іншим платникам податку за останні 12 календарних місяців сукупно становлять не менше 50 відсотків загального обсягу постачання, вважає за доцільне добровільно зареєструватися як платник податку, така реєстрація здійснюється за її заявою.

Згідно з п. 183.3 ст. 183 р. V ПКУ у разі добровільної реєстрації особи як платника податку реєстраційна заява подається до органу державної податкової служби не пізніше ніж за 20 календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових накладних.

Особи, зазначені у п. 183.3 та п. 183.4 цієї статті, можуть навести у заяві бажаний (запланований) день реєстрації як платника податку, що відповідає даті початку проведення операцій чи даті початку податкового періоду (календарний місяць), з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних (п. 183.5 ст. 183 р. V ПКУ).

Пунктом 183.7 ст.183 р. V ПКУ визначено, що заява про реєстрацію особи як платника податку подається особисто такою фізичною особою або безпосередньо керівником юридичної особи-платника (в обох випадках з документальним підтвердженням особи та повноважень) до органу державної податкової служби за місцезнаходженням (місцем проживання) особи. У заяві зазначаються підстави для реєстрації особи як платника податку.

(Далі буде).

*** (Продовження. Початок у номері за 18 січня).**

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА: ТОЧКА ЗОРУ ОПОЗИЦІЇ

Держава опиняється у замкнутому колі

Учора ми ознайомили наших читачів із пропозиціями влади щодо пенсійної реформи. Сьогодні пропонуємо погляд на цю проблему міністра соціальної політики та праці опозиційного уряду, народного депутата України від БЮТ Андрія ПАВЛОВСЬКОГО ***(на знімку)***:

— Пенсійна реформа, проанонсована віце-прем'єр-міністром — міністром соціальної політики Сергієм Тігіпком, спрямована насамперед на зменшення дефіциту бюджету Пенсійного фонду, який за минулий рік досяг майже 30 мільярдів гривень. Які ж заходи пропонуються? Ідеологічно урядовий законопроект № 7455 начебто пропонує запровадження другого рівня пенсійного забезпечення — так званої накопичувальної системи. З цього й починається документ. У принципі це прогресивний крок, бо більшість країн Європи мають накопичувальну систему. Але водночас у законопроекті є таке уточнення: накопичувальна система починає діяти тільки після того, як Пенсійний фонд стане бездефіцитним. Однак, за офіційними даними, за минулий рік дефіцит Пенсійного фонду становив 30 мільярдів гривень, а тепер уже заявляють взагалі про 60 мільйонів. Тож, враховуючи ці величезні суми, всі заходи, які пропонуються у законі, дають економію всього один мільярд 700 мільйонів гривень, як написано у пояснювальній записці. Це не розв'язує проблему дефіциту Пенсійного фонду і відкладає на невизначений термін запровадження накопичувальної системи. Адже в найближчі п'ять—десять років зберігатиметься величезний дефіцит Пенсійного фонду. І це залежить від загальної економічної ситуації в країні, чи будуть збільшуватися заробітні плати.

Пенсії нараховуються залежно від відрахувань до Пенсійного фонду із зарплат. Якщо фонд заробітної плати нині заморожений, то, звісно, хоча б що робили, бюджет Пенсійного фонду не збільшиться. Треба знайти можливість провести такі кардинальні економічні реформи, які дали б змогу збільшити хоча б удвічі заробітні плати. І це можливо зробити, якщо зменшити об'єм тіньової економіки, яка нині сягає 50 відсотків. Половина зарплат виплачується у конвертах, не оподатковується, а отже, нічого й не відраховується і до Пенсійного фонду. Для порівняння наведу одну цифру: якщо торік середньомісячна зарплата становила, за статистичними даними, у перерахунку на долари близько 285 доларів, то в сусідній Польщі вона становила 1300 доларів на місяць, у Чехії — 1460 доларів. А у наших сусідів по колишньому СРСР Литві — середньомісячна зарплата сягає 900 доларів. Навіть у Білорусі та Росії — більш як 600 доларів. Відповідно і відрахування до Пенсійного фонду в цих країнах більші.

— Найбільш суперечливою і непопулярною нормою законопроекту є підвищення пенсійного віку. Чи справді цей крок призведе до значної економії?

— Суть цього кроку зводиться, якщо коротко, до такого: підвищити пенсійний вік на п'ять років, спочатку поступово для жінок і військовослужбовців, а потім з часом для решти категорій. А для держслужбовців одразу пропонується підвищити пенсійний вік до 62 років. Водночас, за розрахунками Мінекономіки та Мінсоцпраці, підвищення пенсійного віку даватиме щороку економію всього 500 мільйонів гривень. І це неспівставно ані з бюджетом Пенсійного фонду, ані з його дефіцитом, не вирішує питання зменшення його дефіциту. Чи варто це робити, дратувати мільйони людей? Треба зрозуміти людей передпенсійного віку, яким треба виходити на пенсію через п'ять років, а з прийняттям цього закону їм доведеться ще працювати до пенсії десять років.

— Як прокоментуєте ще одну новацію законопроекту — обмеження виплат працюючим пенсіонерам?

— Фактично працюючий пенсіонер буде поставлений перед вибором — отримувати чи пенсію, чи зарплату. Також запроваджується ще одне обмеження — фактичне скасування права виходу на дострокову пенсію за вислугою років, за скороченням штату, за станом здоров'я тощо. Це насамперед стосуватиметься сотень тисяч військовослужбовців, офіцерів. Нині, щоб вийти на пенсію, їм треба мати 20 років вислуги. Скажімо, у 40 чи 45 років майор, підполковник чи полковник, військовослужбовець чи міліціонер, може вийти на пенсію, отримувати більш-менш гідну пенсію і продовжувати працювати. Тепер їм це заборонять — вони, як усі, муситимуть виходити на пенсію у загальноприйнятому віці. Тобто офіцер повинен служити, незалежно від вислуги років, до 60 років. Це вже призвело до того, що з областей надходить тривожна інформація — наприкінці минулого року і на початку нинішнього розпочалися масові звільнення з армії, міліції, особливо офіцерів середньої ланки, які досягли передпенсійного віку. Люди прагнуть вийти швидше на пенсію, до ухвалення закону, щоб отримати гідну пенсію і мати можливість ще десь попрацювати в іншому місці. Адже закон не має зворотної сили. А хто вийде на пенсію пізніше — втратить це право. Для чого це робиться, не зрозуміло. Адже зарплати офіцерів в армії та в міліції невеличкі, у них був стимул працювати, служити державі з надією на те, що через 20 років вони отримуватимуть і пенсію, і зарплату. А тепер це право відбирають.

— До чого призведе пропозиція збільшити мінімальний страховий стаж для виплати пенсії з п'яти до п'ятнадцяти років?

— При нарахуванні пенсії що більший страховий стаж, тобто термін сплати внесків до Пенсійного фонду, то більший розмір пенсії. Але при збільшенні мінімального стажу і коефіцієнти при обрахунку пенсії будуть меншими. Це призведе до зменшення розміру пенсій і, за розрахунками експертів, торкнеться 12,5 мільйона осіб. Для інвалідів також пропонується збільшити страховий стаж, що призведе до зменшення розмірів пенсій.

На мою думку, уряд пішов не тим шляхом. Треба було починати з кардинального — зміни філософії пенсійного забезпечення. Залишити, як базову, солідарну пенсійну систему, а паралельно запроваджувати накопичувальну систему, вже з цього року. Для її запровадження потрібні роки, 15—20 років, і вона торкнеться лише тих, хто молодше 40 років. Тож треба не відкладати її на невизначений термін. А також розширяти сферу застосування третього рівня пенсійного забезпечення — приватні, корпоративні, галузеві пенсійні фонди. І щоб вони не стали пірамідами на зразок «МММ», держава має гарантувати вклади в цих фондах, залучивши приватних інвесторів, як це відбувається на Заході. Варто було б законодавчо визначити, щоб людина могла сама визначати вік виходу на пенсію — це дуже індивідуально. Хоче працювати після досягнення пенсійного віку, дозволяє здоров'я — ради Бога, нехай працює, давайте її заохочувати, створювати додаткові коефіцієнти. А з другого боку, якщо примусимо людей більше працювати, до 65 років, вони займатимуть робочі місця, на яких би могла працювати молодь після школи чи університету. Тож куди діватися молоді? Поповнювати армію безробітних чи злочинців? Ставати на облік у центри зайнятості — це чергове навантаження на держбюджет, адже держава має виплачувати допомогу з безробіття. Держава опиняється у замкнутому колі — намагається розв'язати одну проблему, а створює нову. Я не бачу в тому шляху, який запропонував уряд, — механічно підвищити пенсійний вік, обмежити виплати працюючим пенсіонерам, заборонити вихід на дострокову пенсію, — виходу з проблеми наповнення Пенсійного фонду. Це лише робить боляче людям. Уряд сам штовхає людей на соціальне невдоволення і протести.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Треба було починати з кардинального — зміни філософії пенсійного забезпечення

Треба поліпшити якість вищої освіти

**17 грудня 2010 року у Верховній Раді за № 7486 зареєстровано поданий мною проект закону України «Про вищу освіту».
Головним завданням законопроекту є проведення необхідної та довгоочікуваної реформи у галузі вищої освіти. Як відомо, реформа — це поступове перетворення, поліпшення будь-чого. Кінцева мета освітньої реформи — підвищення якості діяльності вищих навчальних закладів і, як наслідок, підвищення якості здобутої в них вищої освіти.**

Необхідність проведення реформи, а також основна проблема у галузі доволі точно, на мою думку, сформульовані в наступній цитаті:

«У спадщину від Радянського Союзу Україна отримала досить розвинену систему вищої освіти, яка забезпечувала грунтовну фундаментальну та професійну підготовку фахівців. Але вона не була пристосована до роботи в нових, ринкових умовах, які почали складатися ще в останні роки існування СРСР. Суттєвим недоліком попередньої системи вищої освіти була і занадто вузька спеціалізація фахівців, яких готували для планової соціалістичної економіки, нездатність їх орієнтуватися в умовах, що швидко змінюються. Централізація управління, бюрократизація вищої школи СРСР, одноковість зробили її нездатною до оперативних змін, яких вимагало життя».

Слід зазначити, що причини, напрями, принципи та конкретні шляхи «докорінного реформування» сфери освіти, в тому числі вищої, були відображені ще у Державній національній програмі «Освіта» («Україна XXI століття»), схваленій I з'їздом педагогічних працівників України та затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 03.11.1993 р. № 896. Зміст цього документа і сьогодні залишається актуальним.

«Вища освіта потребує глибокого системного реформування... Напрями реформування вищої освіти мають адекватно враховувати процеси реформування ринкових відносин», — зазначено в Указі Президента України № 832/95 від 12.09.1995 р. «Про Основні напрями реформування вищої освіти в Україні».

Про необхідність реформування галузі свідчать і факти прийняття таких документів:

1) Національна доктрина розвитку освіти, затверджена Указом Президента України від 17.04.2002 р. № 347/2002;

2) Програма дій щодо реалізації положень Болонської декларації в системі вищої освіти і науки України, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 23.01.2004 р. № 49;

3) Указ Президента України від 17.02.2004 р. № 199/2004 «Про заходи щодо вдосконалення системи вищої освіти України»;

4) Державна програма розвитку вищої освіти на 2005—2007 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2004 р. № 1183;

5) Державна цільова науково-технічна та соціальна програма «Наука в університетах» на 2008—2012 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 19.09.2007 р. № 1155.

І це далеко не повний перелік лише програмних документів з проблеми.

Приєднання України до Болонського процесу в 2005 році «змінило» курс реформування галузі в новому напрямку — інтеграції української системи в загальноєвропейську, яка сама перебувала і перебуває в стадії реформування на проголошених у відповідних конвенціях принципах.

На сьогодні проведено дуже багато нарад, наукових конференцій, «круглих столів», парламентських слухань, під час яких свої думки щодо шляхів реформування висловлювали міністри, керівники профільного комітету Верховної Ради, народні депутати України, керівники провідних ВНЗ, видатні науковці, науково-педагогічні та педагогічні працівники, а також інші фахівці у галузі вищої освіти. Крім того, на тему реалізації принципів Болонського процесу та шляхів поліпшення освітньої діяльності вищих навчальних закладів і підвищення якості освіти написано багато наукових робіт. Про величезний інтерес громадськості до проблем вищої освіти свідчать 487 сторінок Науково-допоміжного бібліографічного покажчика, що містить лише назви прийнятих у 1991—2006 роках нормативно-правових актів, рекомендацій і написаних за цей період наукових робіт (статей) тощо.

Проте, як зазначив Президент України Віктор Янукович у своєму виступі на засіданні Громадської гуманітарної ради 26 серпня 2010 року, жодна з освітніх реформ у минулі роки не була реалізована в повному обсязі, в результаті чого накопичилася низка проблем, які необхідно невідкладно вирішувати.

Основною проблемою «пробуксовування» реформ, на думку багатьох фахівців, є те, що «»університети залишаються низовими елементами жорстко регламентованої, ієрархічної та централізованої... системи, в якій відповідальність за кінцевий освітній результат розсіяна між багатьма державними інституціями (внаслідок чого відповідальності за якість освіти ніхто не несе — за винятком випадків, коли потрібно знайти «стрілочника»), а влада — як центральна, так і місцева — далі має всі можливості втручатись у внутрішньоуніверситетське життя і з «цінними порадами», і з адміністративними примхами».

Такий висновок українських фахівців кореспондується з аналітичним висновком директора Центру досліджень вищої освіти (Прага) Хелени Сєбкової, яка відзначила, що «у 70—80-х роках минулого століття низка національних систем вищої освіти зазнала значних змін. Загальним для всіх країн було істотне скорочення державного впливу і перехід від державного контролю до самоуправління ВНЗ...».

Саме тому основним завданням під час написання законопроекту № 7486 було надання ВНЗ реальної автономії, яку, за висловом Віктора Януковича, вже давно практикують провідні університети Європи і яка є засобом поліпшення якості навчання, запровадження змагальності вищих навчальних закладів та їх відповідальності за результати своєї роботи. Про необхідність надання закладам реальної автономії зазначено в усіх без винятку програмних документах щодо реформування вищої освіти, прийнятих за часи незалежності України.

Для того, щоб зрозуміти, що таке «автономія» для ВНЗ, варто проаналізувати головні засадничі документи, які покладено в основу Болонського процесу.

Так, у передмові до Лімської декларації, прийнятої ще 10 вересня 1988 року, зазначено, що «автономія ... є необхідною передумовою для того, щоб вищі навчальні заклади виконували належні їм функції». Сам термін «автономія» у цій декларації вживається у такому значенні: «незалежність вищого навчального закладу від держави та інших суспільних сил у прийнятті рішень стосовно внутрішнього управління, фінансів, адміністрації, встановленні власної лінії поведінки у сфері освіти, науково-дослідної роботи, викладання та інших, пов'язаних з цим видах діяльності».

«Держави зобов'язані не втручатися в автономію вищих навчальних закладів і запобігати втручанню інших сил суспільства», — зазначено у п. 18 Лімської декларації.

В Ерфуртській декларації 1996 року зазначено, що «держава повинна поважати академічну свободу і автономію».

У Саламанській конвенції 2001 року принцип автономії вищих навчальних закладів розкрито через перелік їх прав. Так, зазначено, що «університети повинні мати право формувати свою стратегію, вибирати свої пріоритети в навчанні і проведенні наукових досліджень, витрачати свої ресурси, профілювати свої програми та встановлювати власні критерії для прийому професорів і учнів». «Безпосереднє регулювання, детальний адміністративний і фінансовий контроль вищої освіти» розцінюється як гальмівний засіб на шляху поліпшення якості вищої освіти.

Фактично в кожному документі, що становить «фундамент» Європейського простору вищої освіти, в тій чи іншій мірі йдеться про різні форми автономії ВНЗ — фінансову, організаційну, наукову тощо.

Слід також підкреслити, що галузь вищої освіти за своєю природою є інноваційною галуззю, яка потребує розмаїття поглядів і підходів до проведення наукових досліджень, викладання і управління. Саме тому ненадання українським ВНЗ реальної автономії вважається центральною проблемою реформування всієї галузі.

Отже, з метою забезпечення реальної автономії ВНЗ у поданому мною до Верховної Ради України законопроекті № 7486:

1) сформульовано визначення автономії та закріплено в окремій статті (ст. 23) перелік основних прав, що визначають зміст автономії ВНЗ; в частині 2 цієї статті закладено принцип, згідно з яким «автономія вищого навчального закладу не може бути звужена чи обмежена іншими законами»;

2) більшість питань внутрішнього управління ВНЗ віднесено до повноважень його органів, компетенція яких повинна бути визначена у статуті закладу;

3) вищим навчальним закладам надається право видавати власні дипломи про здобуття особами вищої освіти;

4) чітко розмежовано процедури ліцензування освітньої діяльності та акредитації спеціальностей, запроваджено безстрокову ліцензію на освітню діяльність, що видається за кожною спеціальністю;

5) Державну акредитаційну комісію України визначено як основний і незалежний орган, відповідальний за формування та діяльність системи оцінки і контролю якості освітньої діяльності ВНЗ та здобутої в них особами вищої освіти;

6) запропоновано систему участі роботодавців у затвердженні стандартів вищої освіти, в тому числі формуванні освітньо-професійної характеристики випускника певної спеціальності та відповідних освітньо-професійних програм;

7) вищим навчальним закладам надається право самостійно визначати умови та правила прийому осіб на навчання;

8) вдосконалено механізм формування; розміщення та виконання державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою тощо.

Підсумовуючи викладене, можна сформулювати такі висновки і пропозиції щодо основних засад реформування галузі вищої освіти в Україні:

1. Необхідно змінити адміністративно-імперативний метод регулювання суспільних відносин у галузі (метод владних приписів, метод субординації, метод централізованого регулювання), який був домінуючим в Радянському Союзі та продовжує домінувати сьогодні, на диспозитивний (метод автономії, метод координації, метод децентралізованого регулювання), що характеризується юридичною рівністю сторін (учасників суспільних відносин) і передбачає свободу вибору вищими навчальними закладами стратегії і тактики своєї статутної діяльності, здійснення ними управління на засадах незалежності та самоврядування, вільне укладання угод з будь-якими фізичними та юридичними особами тощо.

Тобто державі необхідно відійти від прямого централізованого регулювання діяльності ВНЗ, прийнявши такий закон, який лише встановлював би правові, організаційні, фінансові та інші засади здійснення освітньої діяльності з метою забезпечення єдності українського освітнього простору та дотримання вищими навчальними закладами прав учасників навчально-виховного процесу (викладачів і студентів). Усі інші питання управління галуззю вищої освіти потрібно здійснювати шляхом рекомендацій, формування різних стимулів (у тому числі податкових знижок чи пільг), через поширення достовірної та об'єктивної інформації про вищі навчальні заклади, ознайомлення громадян (абітурієнтів та їхніх батьків) з реальними вимогами та потребами ринку праці тощо. Крім того, одним з таких «ринкових» методів управління галуззю вищої освіти та реальним засобом підвищення якості освітньої діяльності закладів міг би стати об'єктивний і справедливий конкурс на розміщення державного замовлення на підготовку фахівців.

2. Необхідно змінити державне управління у галузі вищої освіти на державно-громадське, що передбачає передачу частини повноважень профільного міністерства до громадських самоврядних утворень. На першому етапі мова може йти про формування Державної акредитаційної комісії на паритетній тристоронній основі — з представників держави, вищих навчальних закладів та роботодавців.

У частині подальшої інтеграції української системи вищої освіти до європейського освітнього простору хотілося б звернути увагу на цитату визнаного в Україні вченого — директора Інституту вищої освіти АПН України, академіка, доктора педагогічних наук професора Володимира Лугового, який зазначив: «Маючи давні визнані історичні традиції, вагомі здобутки вітчизняної вищої школи, слід у побудові європейського простору вищої освіти виступати не пасивним об'єктом адаптації, а активним рівноправним суб'єктом, який має право впливати на параметри майбутнього євроінтеграційного утворення».

Від себе можу побажати всім вищим навчальним закладам та учасникам навчально-виховного процесу не залишатися осторонь процесів реформування вищої освіти в Україні та не бути пасивним об'єктом адаптації, а виступити під час побудови українського простору вищої освіти активним рівноправним партнером держави та її інституцій, який має право впливати на параметри розвитку галузі вищої освіти в Україні. І лише така позиція може забезпечити здобуття необхідної всьому українському народові автономії ВНЗ.

Юрій МІРОШНИЧЕНКО,
народний депутат,
представник Президента України
у Верховній Раді,
голова правління Конфедерації
недержавних вищих
закладів освіти,
кандидат політичних наук.

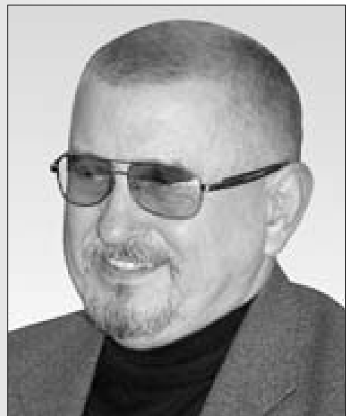
АКТУАЛЬНО

Без «фірм і фірмочок»

Непросте завдання постало перед українською владою на початку 2011 року після старту адміністративної реформи, ініційованої Президентом України Віктором Януковичем. Як результат — кількість органів центральної влади у складі уряду зменшено зі 112 відомств до 63.

На часі реалізація нового формату взаємин держави з суспільством, властивого передовим цивілізованим країнам з високим рівнем суспільної культури і свідомості загалом, а із стороною роботодавців, підприємницькою громадою, як його найактивнішою частиною, відповідальною за економічне зростання держави та забезпечення соціальних гарантій населенню — особливо.

Держава та органи місцевого самоврядування нарешті повинні розглядати власників бізнесу, підприємців, сторону роботодавців як ділового партнера, свого контрагента, який потребує комплексних адміністративних послуг лише за кошти, внесені до визначеного державою бюджету, без будь-якої участі власної чи комерційних посередників. Місія бізнесу — створювати робочі місця, отримувати прибутки та збагачувати державу, долучаючись до управління нею через свої представницькі організації в системі соціального діалогу.

Насправді йдеться про докорінну зміну суспільної свідомості, зокрема, парламентаріїв, державницької філософії чиновництва та соціальних партнерів, що формувались у пострадянську добу. Цього періоду цілком достатньо для еволюційної зміни світогляду цілого покоління управлінців.

Тож постає запитання: чи може бути в Україні цивілізоване партнерство між бізнесом і владою на засадах схваленого парламентом Закону України «Про соціальний діалог в Україні» (на щастя, поки що не підписаного Президентом України), окремі положення якого не відповідають постановам Конвенції Міжнародної Організації Праці №87 «Про свободу асоціації та захист права на організацію», що вже є порушенням Конституції України в частині ст.9 щодо верховенства ратифікованих Україною міжнародних договорів?

Адже реформи реалізуються не лише через ініціацію керівництвом держави, вони потребують усвідомленого, державницького ставлення соціальних партнерів, взаємодія яких визначатиметься саме цим законом і таким чином, опосередковано, але істотно впливатиме і на хід перетворень в Україні, і на регуляторну політику.

Остання надія щодо приведення у відповідність його положень Конституції України, як і у разі з Податковим кодексом України, знову на Президента України, на застосування ним права «вето».

Віктор ХМІЛЬОВСЬКИЙ,
президент Спілки орендарів
і підприємців України,
заслужений економіст України.

Відповідальності за якість освіти ніхто не несе — за винятком випадків, коли потрібно знайти «стрілочника»

КРУ Миколаївської області протягом року виявило різних порушень майже на 450 мільйонів гривень: із 342 перевірених об'єктів лише 14 були в ладу із законом, *повідомляє наш власкор Галина Порфир'єва*

Від сьогодні Україна розпочне дворічне головування у Міжнародній комісії з захисту річки Дунай, повідомив речник МЗС Олександр ДИКУСАРОВ, *передає Укрінформ*

Хто в будинку господар? ОСББ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перше об'єднання співвласників багатоквартирних будинків у Києві з'явилося 15 років тому. На момент, коли зводився будинок по вулиці Гмирі, 5, у його мешканців просто не було альтернативи. А піонером руху став Михайло Кальтагейсер, якому й доручили очолити новостворене ОСББ: «Тоді у нас не було іншого вибору, адже ОСББ створювалися на основі постанови Кабміну, що передбачала обов'язкову їх наявність у новобудовах».

Починати довелося з чистого аркуша, адже законодавчу базу на той час ще не було прийнято.

— Не було статуту й досвіду договірних відносин між ОСББ та постачальниками послуг. Ми все створювали на рівному місці. На щастя, нам ніхто не заважав, — розповідає Михайло. — Згодом наші законодавці зробили кілька кроків назад і скасували обов'язкове створення ОСББ. Нині це питання знов активно обговорюється, але темпи їх створення в Україні нікого не задовольняють.

Про переваги ОСББ Михайло Кальтагейсер може розповідати годинами. Навіть книгу спеціальну написав, де роз'ясняє всім киянам особливості функціонування таких об'єднань.

— Усі отримані кошти йдуть тільки на свій будинок, ми маємо можливість самостійно розпоряджатися грошима від квартирної плати й планувати проведення поточного ремонту, — додає він.

Усі плюси ОСББ у своєму будинку киянка Наталя повною мірою відчула на собі, коли за борги перед «Київенерго» в її друзів на кілька днів «вирубили» ліфт і відключили світло у парадному: «Я тоді подумки порадила, що в мене просто не може бути таких проблем. Наші мешканці регулярно платять за комуналку й самі зацікавлені в цьому. А коли щось ламається, то ми просто робимо заявку голові ОСББ, протягом десяти хвилин з'являється сантехнік, електрик, ліфтер і поломка усувається».

Голова Федерації роботодавців житлово-комунального господарства України Олег Адамов також переконаний, що ОСББ — базовий інструмент, що пропонується власникам багатоповерхівок для реалізації своїх прав з утримання будинку.

— Фактично вся галузь ЖКГ у нас перебуває в комуністичному минулому. Так, сьогодні будь-які кошти, які виділяються з держбюджету, точно так само, як і наша квартплата, спочатку потрапляють у величезну комунальну систему. І поки ці гроші доходять безпосередньо до кожного будинку, від них залишається в найкращому разі 20—30 відсотків, — каже він. Якщо кожний будинок візьме кермо управління будинком у свої руки, упевнений експерт, зміниться вся система, а державні кошти адресно надходитимуть на кожний окремо взятий будинок.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

9 мільйонів гривень на оновлення багатоповерхівок

ДО РЕЧІ

У будинках, де створено об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ), провели капітальні ремонти, на які зі стабілізаційного фонду державного бюджету наприкінці минулого року було виділено близько 9 млн. грн. Загалом капітально відремонтовано 69 ліфтів, а також внутрішні комунікації та покрівлі у 46 житлових будинках. На Дніпропетровщині, за словами заступника голови облдержадміністрації Геннадія Темника, дедалі більше мешканців обирають такий формат управління своїм будинком. Нині в області створено понад 700 ОСББ, із яких 156 — торік.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

Згадали «Процес-59»

У Львові на подвір'ї колишньої тюрми НКВС ушанували пам'ять студентів, засуджених 1941 року під час так званого «Процесу-59». Уперше згадали молодих людей, яких тодішня влада лише за приналежність до молодіжної організації ОУН засудила до смертної кари та тривалих років ув'язнення.

«Процес 59-ти» відбувся 15—18 січня 1941 року у Львові в приміщенні обласного управління НКВС. Перед судом постали 37 хлопців та 22 дівчини. Серед них 13 студентів Львівського університету, учні шкіл та гімназій. 19 засуджених розстріляли, решту відправили в концтабори. Досі не встановлено місце поховання розстріляних.

Серед живих у Львові залишилася тільки Ольга Попадин, яка тоді навчалася в 9-му класі. Виступаючи на урочистостях, вона згадувала той суд. Посередині приміщення в чотири ряди сиділи студенти. Усіх питали, як ставитесь до радянської влади. У відповідь чули одне: негативно. Найбільше врізалося в пам'ять, як 15-річну Марійку Наконечну спитали, чи вбила б вона батька-Сталіна, якби такий наказ отримала. Дівчина відповіла: так! 17-річну Ольгу Попадин засудили до 10 років позбавлення волі. У США живуть ще троє свідків тих подій — Теодор Крупа, Дарія Коверко та Марта Грицай.

На території колишньої тюрми Лонцького пройшла поминальна панахида. Керівники області та представники громадських організацій поклали вінки до хреста меморіалу. У Львівському національному університеті імені Івана Франка відкрили виставку «Репресії проти української еліти: процес 59-ти», на якій представлено копії документів судового процесу над молодими патріотами.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Уперше за сто років ремонтують Жмеринський вокзал

Капремонт столітньої пам'ятки архітектури місцевого значення, яким є будинок Жмеринського вокзалу (Вінницька область), планують закінчити до кінця року.

Приміщення спроектовано ще у 1899 році відомими на той час російськими архітекторами Риковим і Журавським. Потяги вокзал почав приймати у 1904 році, але будівлю повністю завершили лише у 1911-му. Її зовнішній вигляд нагадує морський лайнер. В архівах збереглися свідчення про те, що Жмеринський вокзал називали у той час найкращим на території України.

На жаль, протягом століття будинок жодного разу капітально не ремонтували. Два роки тому на пероні обвалилося накриття, тож його довелося зняти. Фахівці дійшли висновку, що споруда потребує капремонту. А після візиту в середині січня віце-прем'єр-міністра Бориса Колеснікова було вирішено розпочати ремонтні роботи і закінчити їх до листопада цього року.

Нагадаємо, наприкінці минулого року в регіоні розпочато капітальний ремонт залізничного вокзалу на станції Козятин. Це також пам'ятка архітектури місцевого значення.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Біля Ужгорода, на найбільшому в регіоні смітнику, десятки людей, в основному циганської національності, знайшли собі роботу й притулок.

На знімку: **хлопчик збирає пластикові пляшки на полігоні твердих побутових відходів.**

Протестували проти репресій

Акції протесту проти дій влади, спрямованих на згортання демократії та відновлення політичних репресій, а також проти впровадження пенсійної та житлової реформ відбулися у Тернополі.

Пікет, організований громадсько-політичним об'єднанням «Українська справа», пройшов від будівлі ОДА до обласної прокуратури, міліції та СБУ в області. Незважаючи на широку рекламу в місцевих ЗМІ, учасників акції було небагато — до ста осіб. Це переважно люди старшого віку. Примітно, що акції опозиції, організовані останнім часом у Тернополі, є нечисленними. І молодь участі у них майже не бере.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

У НОМЕР

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Обіцяють знизити ціну на картоплю

Ціни на овочі на ринках Донецької області після новорічного ажіотажу не повернулися на попередню позначку. Зокрема, картоплю в обласному центрі продають по 7—8 гривень за кілограм — це на півтори-дві гривні дорожче, ніж місяць тому. Високу ціну торгівці пояснюють складними умовами зберігання овочів та подорожчанням пального. Голова обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк пообіцяв, що влада вживатиме заходів для зниження ціни на картоплю. «Я прийму рішення, за рахунок чого ми повинні перенаситити ринок, щоб зробити так, як це було на початку сезону, — пообіцяв керівник області. — Іти воювати з бабусею через те, що вона вчора продавала свою картоплю по такій ціні, а сьогодні — по такій, я не маю права. А там, де є мої повноваження, я їх на сто відсотків використаю».

Ліна КУЩ.

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Лікують холодом

В Уманському центрі реабілітації людей з особливими потребами почала працювати кріосауна. Лікувальне обладнання, яке стимулює імунну систему і бореться з різноманітними недугами, придбано за кошти меценатів. Вартість «холодної сауни» — 60 тисяч гривень. Як повідомив завідувач одного з відділень центру реабілітації Георгій Бойко, аерокріотерапія (охолодження організму чи його частин екстремально холодними повітряно-газовими сумішами) користується великим попитом серед людей з обмеженими можливостями. Після процедури лікування у кабіні відвідувачі кріосауни почуваються набагато краще.

Лідія ТИТАРЕНКО.

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

Квартири інвалідам війни

Напередодні Водохреща влада Конотопа врочисто вручила трьом інвалідам Великої Вітчизняної війни, які тривалий час перебували на квартирному обліку, ордери на квартири. Новосілля відсвяткували Віктор Олексійович Громов, Юрій Ілліч Салій та Петро Федорович Слизький. Цільові кошти на житло для ветеранів було виділено з державного бюджету.

Аварійні ліфти не працюватимуть

Управління Держгірпромнагляду в Сумській області ухвалило рішення зупинити в Сумах усі небезпечні ліфти. Уже видано приписи, в яких запропоновано припинити експлуатацію 253 ліфтів житлового фонду, що відпрацювали нормативний термін і не пройшли технічний огляд. До речі, під час останньої перевірки інспектори Держгірпромнагляду встановили, що з наявних ліфтів, які експлуатуються в житловому фонді міста, майже половина (понад 440) відпрацювали нормативний строк експлуатації — 25 років.

Крадуть... мости

Залишивши обласний центр без половини люків, сумські «мисливці за металом» взялися за міські мости. Так, у розпал новорічних свят у центрі міста зловмисники викрали шість металевих прогонів на Троїцькому мості загальною вагою близько півтори тонни і три перегони на Білопільському мості. До речі, практично під носом у працівників Сумського райвідділу міліції. До цього злочинці «знекровили» також три мости через ріку Псел — на вулицях Харківській, Прокоф'єва та Черепіна.

Владислав ЖМУРКОВ.

Ображені автоперевізники вдалися до страйку

14 січня Львівський міськвиконком не розглянув питання про збільшення плати за проїзд у маршрутних таксі. Хоча питання внесли до порядку денного, але несподівано без будь-яких пояснень його розгляд перенесли. Після чого ображені автоперевізники вдалися до страйку.

З понеділка кілька десятків автобусів не виїхали на маршрути. Як заявив голова Асоціації вільних профспілок автотранспортників Андрій Корчинський, щоб не створювати незручностей, водії не блокують місто, а проводять «тихий страйк»: з кожним днем дедалі більше маршрутних таксі не виїжджатимуть на маршрути, аж поки їх не почують.

Львів'яни досі платили за проїзд 1,75 грн. Антимонопольний комітет погодив підвищення тарифу лише до 2 грн. Як розповів «Голосу України» голова Асоціації перевізників Роман Лобода, новий тариф дасть можливість автотранспортникам лише зводити кінці з кінцями. Щоб автопідприємства могли розвиватися, закупляти нові машини, проїзд у маршрутних таксі має становити 3 грн. На жаль, міська влада не хоче діалогу. Перший заступник міського голови Львова Олег Синютка заявив, що Антимонопольний комітет погодив тариф 2 грн. Саме таке ціна буде розглядатися 21 січня на засіданні міськвиконкому. Автоперевізники готові йти на компроміс лише за однієї умови — якщо з першого березня ціна на проїзд зросте до 2,5 грн.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Фото Петра ЗАДОРОЖНОГО (УНІАН).

До Євро-2012 з'являться двоповерхові поїзди

Чеське ВАТ «Шкода Вагонка» виграло тендер Південної залізниці на постачання двоповерхових міжрегіональних поїздів. Вартість договору — 39,9 мільйона євро. Строк поставки — II квартал 2012 р.

Двоповерхові поїзди — це лише частина реконструкції залізниці. Так, у грудні 2010 року Південна залізниця підписала контракт із компанією «Hyundai Corporation» на постачання 10 нових міжрегіональних електропоїздів у дев'ятивагонній комплектації для впровадження в Україні швидкісного залізничного руху. Відповідно до контракту, 6 електропоїздів будуть поставлені до Євро-2012, ще 4 — після проведення чемпіонату. Поїзди можуть розвивати швидкість руху до 160 км/год, що є першим кроком на шляху впровадження високошвидкісного пасажирського руху в Україні. Загальна вартість проекту — 307 млн. доларів, **передає УНІАН.**

У селі відкрили дитсадок із комп'ютерним класом

У селі Червона Поляна Антрацитівського району відкрито новий дитячий садок, у якому є навіть комп'ютерний клас. Голова облдержадміністрації Володимир Пристюк назвав цей дитсадок «першою ластівкою» у системі реформування дошкільної освіти.

«Громада села ще у 2008 році порушила питання будівництва дитячого садка, — розповіла заступник директора Червонополянської навчально-виховної дошкільної установи Неллі Мілютіна. — 14 років тому тут закрили дитсадок, і батьки малят не могли влаштуватися на роботу. Крім того, діти сільської місцевості також потребують дошкільної підготовки...» Як зазначила замдиректора, установа розрахована на 60 дітей, а бажаючих більше 100. Тому вже говорять про розширення.

У відкритті дитсадка взяв участь віце-прем'єр-міністр України, міністр регіонально розвитку, будівництва й житлово-комунального господарства України Віктор Тихонов. За його словами, за минулий рік в Україні здали близько десятка соціальних об'єктів подібного типу. На ці цілі держава виділила більше 300 млн. грн.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Осквернили більш як двісті могил

Троє мешканців Дніпропетровської області, поселившись у Чортківському районі на Тернопільщині, швидко налагодили прибутковий «бізнес». Протягом трьох місяців вони викрадали металеві конструкції на цвинтарях, поглумившись у такий спосіб більш як над двомастами могилами у шести населених пунктах області. Проблем зі збутом краденого не було, адже 27-річний організатор банди разом з батьком відкрили пункт прийому металобрухту. Взимку взялися за наркоторгівлю. Збували макову соломку і марихуану, в чому їм допомагав місцевий мешканець. Учасників злочинної групи затримали в Гусятині. В машині вони перевозили 1,5 кілограма макової соломки. Під час обшуку помешкання, яке наймали дніпропетровці, вилучили марихуану. Всіх учасників злочинної групи заарештовано. Стосовно них порушено кримінальну справу. Звинувачення висунуто і мешканцю області, який допомагав дніпропетровцям збувати наркотики.

Вл. інф.

Директор кладовища за хабарі звільняв від громадських робіт

В Івано-Франківську директор КП «Бюро ритуальних послуг» за хабарі видавав фіктивні табелі про відпрацьовані години водіям, які згідно з рішенням суду за керування автомобілем у нетверезому стані мусили виконувати громадські роботи на цвинтарі.

Затримали директора на гарячому — відразу після того, як він отримав хабар — 200 доларів. Тепер цією справою займається прокуратура, яка порушила стосовно чоловіка кримінальну справу.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Шахраї продали чуже майно

У Чернігові викрито трьох шахраїв, які протягом 2009—2010 років заволоділи майном чернігівців на понад півмільйона гривень.

Дві жінки та чоловік входили у довіру до громадян, які зловживали алкогольними напоями. За підробленими довіреностями правопорушники продавали їхнє житло та інше майно. Стосовно членів злочинного угруповання порушено кримінальну справу, проводиться розслідування.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Введення мита на імпорт не допоможе модернізувати нафтопереробну галузь

Таку думку висловив президент УСПП, народний депутат, радник Президента України Анатолій Кінах у коментарі агентству «Укрінформ». Він нагадав, що на території України є серйозні потужності для виробництва нафтопродуктів, які в цілому дають можливість щорічно переробляти майже 40 млн. тонн (при загальній потребі України на рівні 18—19 млн. тонн). Однак за всі ці роки так і не вдалося істотно модернізувати нафтопереробну галузь — за глибиною переробки нафти, за питомою вагою сірки, тобто за якістю, більша частина НПЗ відстає. Ця проблема особливо загострилася у зв'язку із підвищенням ціни на нафту у світі.

«Для того, щоб українська нафтопереробна галузь була конкурентоспроможною, їй необхідні сучасна модернізація, створення відповідних умов для подальшого розвитку. Одне тільки введення мита на імпорт цю проблему не вирішить», — вважає Анатолій Кінах.

На його думку, необхідні комплексні, системні заходи. Це, насамперед, методи прискореної амортизації, стимули для реінвестування прибутку (тобто та частка прибутку, що піде на модернізацію, не повинна обкладатися податком), створення сприятливих умов для технічного імпорту, введення податкового векселя у випадку реалізації інноваційно-інвестиційного проекту з модернізації підприємств, цілеспрямовані дії зі зниження вартості довгострокових кредитних ресурсів тощо.

«Тобто це мають бути цільові програми, що поєднують заходи державного протекціонізму, комплекс податкових, митних, інвестиційних, грошово-кредитних стимулів для модернізації. За таких умов можна очікувати бажаного результату», — зазначив депутат.

Нагадаємо, що у грудні міністр енергетики та вугільної промисловості Юрій Бойко звернувся до Прем'єр-міністра Миколи Азарова із проханням установити імпортні мита на бензин у розмірі 130 євро/т, на дизельне паливо — 80 євро, зріджений газ — 40 євро/т. Однак Мінфін і Мінекономрозвитку вважають, що таке рішення негативно вплине на ринок, скоротить імпорт палива. За оцінкою Мінфіну, збитки бюджету становитимуть до 13 млрд. грн. на рік.

У свою чергу Асоціація «Об'єднання операторів ринку нафтопродуктів України» вважає, що введення мита на імпорт нафтопродуктів призведе до підвищення їхньої вартості на 20—22%, або на 1,5—1,7 грн. за 1 літр, і обмежить доступ на ринок палива стандарту Євро-4 і Євро-5. Проти введення мита також виступили топ-менеджери компаній «Паралель», «Концерн Галнафтогаз» (ОККО), «Континент Нафтотрейд» (WOG).

ФОТОФАКТ

Волейбол. Чернігів. Повторна зустріч восьмого туру XX чемпіонату країни серед чоловіків між місцевим «Буревісником» і красноперекопською «Кримсодою» завершилася перемогою гостей — 3:2. Напередодні перемогу святкували чернігівці — 3:1.

Фото Віктора КОШЛАЛА (Укрінформ).

СПОРТ

Турнірна хроніка

Фрістайл. Монт-Габріель (Канада). Етап Кубка світу. Акробатика. Чоловіки. 1. Антон Кушнір (Білорусь) — 247.60; 2. Ці Гуанпу (Китай) — 240.97; 3. **Станіслав Кравчук (Україна) — 234.60.**

Хокей. Мінськ (Білорусь). Місцева «Юність» вдруге у своїй історії стала володарем Континентального кубка ІІНF. На шляху до здобуття призу, який розігрували на 15-тисячній «Мінськ-арені», мінчани перемогли данський «Сондерйоск» (2:1), французький «Руан» (4:2) та здолали у вирішальному матчі минулорічного тріумфатора змагань австрійський «Ред Булл» (4:3).

Нагадаємо, що кольори «Юності» захищають українці Олег Шафаренко, Олександр Матерухін, Артем Остроушко та Олег Тимченко. А наставник чемпіонів Білорусі Михайло Захаров є асистентом Дейва Льюїса у збірній України.

Наші готуються

Футбол. Київське «Динамо», котре перебуває на зборі в Ейлаті (Ізраїль), 26 січня проведе позапланований контрольний матч із національною збірною цієї країни. Про це заявив наставник столичного клубу Юрій Сьомін. Ідея проведення такої зустрічі виникла вже після прибуття динамівців до Ізраїлю.

Київська «Оболонь» нині готується в Туреччині. Сьогодні «пивовари» поміряються силами в контрольному поєдинку з казанським «Рубіном». 22 січня кияни зіграють зі ще одним російським клубом — «Локомотивом» із Москви.

А 28 січня «Оболонь» зіграє з бухарестським «Динамо» — 18-разовим чемпіоном Румунії, 12-разовим володарем національного кубка. Кольори цього клубу свого часу захищав нинішній тренер донецького «Шахтаря» Мірча Луческу. Після 18 турів румунського чемпіонату «Динамо» йде на шостому місці.

У НОМЕР

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

У приватному секторі посвітлішає

На 112 вулицях Дніпропетровська цього року планують відновити зовнішнє освітлення. У КП «Міськсвітло» кажуть, що понад 90 % роботи припаде на приватний сектор. Для цього знадобиться відновити 106 кілометрів кабельних ліній та змонтувати більше трьох тисяч ліхтарів. Нагадаємо, торік підприємство повернуло зовнішнє освітлення на 81 вулицю міста.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

У період новорічних і різдвяних свят працівники ДАІ Прикарпаття зафіксували 369 фактів керування транспортними засобами водіями у стані алкогольного сп'яніння, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

До 120–річчя з дня народження композитора Сергія ПРОКОФ'ЄВА, яке відзначать цьогоріч, у Донецькій області відбудеться низка фестивалів, концертів, вистав, поновлять музичну премію імені Прокоф'єва та створять поштову марку з портретом ювіляра, *повідомляє наш власкор Ліна Кущ*

«Шукаємо досвідчених фахівців за маленьку зарплату»

Кого може зацікавити таке оголошення?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Великих масштабів безробіття у вугільних регіонах набуло, коли в Луганській області одразу закрилися понад сорок шахт. Автори реструктуризації галузі, слід вважати, не до кінця прорахували соціальні наслідки й розміри людської біди від свого грандіозного проекту. А коли реальність прорахунків стала очевидна, державі не вистачило грошей, щоб виправити свої помилки. Минали роки, країні, як і раніше, не вистачало коштів, і проблема зайнятості населення шахтарських міст і селищ залишилася невирішеною.

«Крутити хвости»? Ні!

Рівень безробіття в шахтарських регіонах становить приблизно 40 відсотків обсягу загального безробіття в Луганській області, до того ж половина цієї кількості — жінки. Це офіційні дані, але якщо брати реальні цифри, то ситуація ще сумніша. Після закриття шахт постраждала вся соціальна структура — склади, підсобні господарства, різні організації побутового обслуговування, лікувально-профілактичні заклади, де переважно були задіяні жінки. Цікаво, що в розділі плану реструктуризації, де йшлося про створення нових робочих місць і працевлаштування постраждалого населення, основну увагу приділяли саме жінкам. У шахтарських містах області тоді почали створювати одразу кілька підприємств легкої промисловості — швейне, взуттєве, трикотажне виробництва, які повинні були працевлаштувати жінок. Пам'ятається, Луганщина дуже пишалася такими проектами, відволікаючи увагу громадськості від не менш значної проблеми — створення робочих місць для тих гірників, яких горе-реструктуризація викинула на вулицю. У кулуарах тоді казали, що на плечі жінок знову звалили всі труднощі матеріального забезпечення родини й цим, до речі, сильно скривдили чоловіків, применшивши їх провідну роль. Утім, у держави не вистачило грошей і на цей проект. У результаті населенню нічого іншого не залишалося, як покинути насиджені місця й податися на заробітки в інші країни.

У 90-х роках в області з'явилася інша ідея: нестандартна і якоюсь мірою абсурдна, оскільки шахтарям пропонувалося розбудовувати... сімейний сільськогосподарський бізнес. Конкретно кажучи, їм пропонували наділи землі, усяку живність за зниженими цінами для того, щоб вони зайнялися виробництвом молока, птиці, м'яса, вирощували овочі і в такий спосіб матеріально підтримували свої родини. Але й цей проект не знайшов розвитку, шахтарі страшно образилися й стали в позу, заявивши, що «не стануть крутити хвости свиням», тому що вони — шахтарі, а це звучить гордо.

Знову проекти, але інші

Чи змінилася ситуація сьогодні? У Луганській області стверджують: так. Директор обласного центру зайнятості населення Сергій Болотський вважає, що багато в чому тут зіграла свою роль державна програма зі створення робочих місць саме у вугільних регіонах України й, отже, виділення під цю програму бюджетних коштів. Луганщині, наприклад, на цю мету виділено 122 млн. грн. Такої суми на розв'язання проблем безробіття область ніколи не одержувала.

Така форма називається працевлаштуванням під дотацією, вона досить популярна в шахтарських регіонах.

За 2010—2011 роки область має створити близько 1110 робочих місць. Почали з того, що оголосили конкурс серед підприємців на кращий проект зі створення робочих місць саме в регіонах вугільної галузі. Обрали 12 підприємств, які представляють різні сфери промисловості — машинобудування, промислову переробку, хімічне й вугільне виробництво тощо, і які пропонують прийнятні умови. Шахтарі — специфічна категорія безробітних. Вони намагаються влаштуватися саме на ту роботу, якої навчені, до якої звикли й за яку одержують гарні гроші. Цінність запропонованих проектів з організації робочих місць у тому, що населенню пропонується гідна робота й зарплата, якими не можна знехтувати. Зі свого боку служба зайнятості допомагає таким підприємствам у плані часткового фінансування створення виробництва або ж його реформування.

— Якщо підприємство готове влаштувати безробітного, ми можемо взяти на себе виплату зарплати цій людині протягом цілого року. Отже, досягаємо дві мети: допомагаємо коштами підприємству й даємо можливість людині досконально освоїти професію й закріпитися на робочому місці, — розповідає Сергій Болотський. — Така форма називається працевлаштуванням під дотацію. До речі, вона досить популярна в шахтарських регіонах. Тут ми вже працевлаштували близько тисячі осіб, а всього цією програмою в області охоплено 2,5 тис. луганчан. Ще одна форма працевлаштування — разова виплата матеріальної допомоги. Іншими словами, ми наперед фінансуємо те, що могла б заробити людина, зайнявшись бізнесом. Але перед цим вона проходить навчання, складає бізнес-план, а потім спеціальна комісія оцінює її можливості. Цією програмою охоплено 200 представників вугільних регіонів. Дотацію ми прагнемо дати передусім молодим людям, жінкам та інвалідам. Що стосується молоді, то понад 100 осіб були працевлаштовані одразу після одержання диплома про професійну освіту. На організацію першого робочого місця для молодих, а це, як правило, сироти й особи з обмеженими фізичними можливостями, з державного бюджету виділено 500 тис. грн.

За 2010—2011 роки Луганська область має створити близько 1110 робочих місць.

«На роботу запрошуються...»

Ми говоримо про дефіцит робочих місць у вугільних регіонах і водночас дивуємося: у службах зайнятості області є вакансії таких основних шахтарських професій, як гірник, прохідник, підземний електрослюсар — усього 360 вакансій. У чому річ? З'ясувалося, у зарплаті. Там, де є нестача шахтарів, оплата праці дуже низька — у розмірі приблизно 2 тис. грн., у той час, як на провідних державних підприємствах області, таких, наприклад, як «Свердловантрацит», шахтарі провідних професій одержують до 8 тис. грн.

Не можна сказати, що для всіх вугільних територій існує та сама потреба в кадрах. Усе залежить від того, як у регіоні розростається бізнес, загалом розвивається промислове виробництво. Останнім часом у деяких регіонах виникла потреба у кваліфікованих швачках, і служба зайнятості в цьому плані веде навчання з цієї професії.

— Ми намагаємося дуже тісно співпрацювати з роботодавцем, доводячи, що дуже швидко підбираємо для нього фахівців потрібної кваліфікації, — розповідає Сергій Болотський. — Це нам вдається за рахунок нових інформаційних технологій. Сьогодні, наприклад, створюємо нову єдину інформаційно-аналітичну систему, яка буквально за лічені хвилини дає змогу побачити у всіх точках області наявність потрібного фахівця. Наприклад, ми тісно співробітничаємо з державними підприємствами «Свердловантрацит», «Ровенькиантрацит» і «Краснодонвугілля». До речі, у цих шахтарських містах і бізнес розвивається динамічніше.

Є ще одна проблема працевлаштування у вугільних регіонах, на яку найменше звертають увагу. Йдеться про ментальність людей. І роботодавця, і безробітного. Керівник хоче одержати класного фахівця або робітника з великим досвідом роботи, але платити йому маленьку зарплату. А безробітний навпаки шукає високооплачувану посаду, яка не потребуватиме від нього великого напруження. Служба зайнятості намагається розв'язати такий конфлікт інтересів, і їй це вдається. У цьому плані легше працювати з жінками. По-перше, вони готові трудитися й за невисоку зарплату, по-друге, діапазон роботи для них набагато ширший, а по-третє, вони з готовністю йдуть на перенавчання. До речі, у Луганську ухвалено рішення про створення центру перенавчання, де люди здобудуть ті професії, які сьогодні справді необхідні.

Алла АНТІПОВА.

Фото надано прес-службою Луганського обласного центру зайнятості населення.

А ТИМ ЧАСОМ...

На Ровеньківському факультеті Луганського національного університету імені Тараса Шевченка відбувся V регіональний конкурс ескізів ювелірних виробів «Золотий штрих», присвячений 90-річчю вузу. Учасниками стали понад 90 вихованців художніх шкіл Луганська, Сєвєродонецька, Антрацита, Лисичанська, Свердловська, Красного Луча, Ірмино, студентів коледжу технологій і дизайну ЛНУ та вузу.

Головний спонсор і засновник конкурсу «Золотий штрих» генеральний директор підприємства «Агат» Олександр Рак зазначив:

— Маючи багаторічний досвід у проведенні цього конкурсу, ми можемо із певністю говорити про можливості самореалізації й професійне становлення юних талантів. Прикладом є вже працюючі на підприємстві «Агат» художники-дизайнери, що стали переможцями перших регіональних конкурсів ювелірних ескізів «Золотий штрих».

На думку директора-декана Ровеньківського факультету ЛНУ Олени Бажановської, ювелірна галузь динамічно розвивається, на ринку праці затребувані висококваліфіковані фахівці: ювеліри-закріпники, ювеліри-монтувальники, ювеліри-модельєри, технологи, художники по металу. Конкурс не тільки розвиває творчі здібності молоді, а й допомагає вдосконалювати професійні вміння й навички студентів, майбутня професія яких пов'язана зі створенням прекрасного. Це також старт кар'єри для них.

Гран-прі одноголосно присудили ескізу універсального набору прикрас «Сови» студентки спеціальності «Дизайн» ЛНУ імені Тараса Шевченка Катерини Сачко.

Фото прес-служби ЛНУ.

На знімку: одна з ескізних робіт конкурсу «Щасливчик».

Калинівський ринок: кінець чи початок?

ТЕНДЕНЦІЇ

Відтоді як наприкінці 80–х на Калинівському ринку в Чернівцях торгували закордонним крамом з капотів автівок, багато чого змінилося. Нині «Калинка», як її називають буковинці, є сучасним торговельним комплексом європейського рівня, що забезпечує роботою тисячі городян і мешканців навколишніх сіл та вносить неабиякий фінансовий вклад у бюджет обласного центру. Нещодавно за підсумками комплексної рейтингової програми «Національний бізнес–рейтинг» підприємство отримало почесну медаль та грамоту «Комунальне підприємство року», адже серед 50 кращих підприємств галузі МТК «Калинівський ринок» посів почесне сьоме місце.

Але криза дається взнаки: за покупками на ринки дедалі частіше вирушають з конкретною метою: чи то підготувати дітей до школи, чи то придбати подарунки до сімейних свят, чи то якусь річ для оселі. Ну і, звичайно, напередодні Різдвяних свят чи Великодня. У будні складається враження, що продавців тут набагато більше, ніж покупців.

Про нинішню ситуацію на ринку та подальші перспективи кореспонденту «Голосу України» розповідає генеральний директор МТК «Калинівський ринок» Іван РИНЖУК **(на знімку)**.

— Яким був минулий рік для Калинівського ринку?

— У новий рік підприємство увійшло з досить непоганими показниками: динаміка роботи з року в рік зростає, валовий дохід теж. Щоправда, податки також зросли, добре, що хоча б з нового року скасовано ринковий збір, відповідно, і навантаження на підприємців зменшиться. З фінансово-господарської точки зору підприємство працює стабільно. Проблемним залишається питання соціального захисту підприємців. Але ми дуже раді, що нарешті врегулюються відношення у правовій схемі, що готується закон про внутрішню торгівлю, вийшли митний та податковий закони. Звичайно, не всі сторони це влаштовує, але сподіваємося, що нововведення враховуватимуть інтереси підприємців, адміністрації ринків і, звісно, важливо, щоб вони влаштовували територіальні громади. Думаю, згоди таки дійдемо.

— Фінансова спроможність наших співвітчизників значно зменшилася, відповідно, і покупців на ринках не надто багато. Як виживає підприємство у такій ситуації?

— Звісно, загальна фінансова криза вплинула на ринки, зросли індикативи на митниці, відповідно обігові кошти зменшилися. Та люди очікують позитивних змін в економічній сфері. Треба тільки запастися терпінням, адже реформування не відбувається за один день. Мене викликали на засідання Кабміну стосовно розв'язання проблем на вітчизняних ринках. Звісно, йшлося про нинішню ситуацію на ринках. Уряд шукає золоту середину між владою і підприємцями, щоб і бюджет був наповнений, і підприємці почувалися захищеними.

— Сьогодні ламають списи стосовно запровадження на ринках касових апаратів, то вони взагалі потрібні чи ні?

— Чесно кажучи, в цьому питанні я згоден з підприємцями: касові апарати поки що не потрібні. Тому що ми маємо ринок, а не торговельний комплекс. Звісно, суспільство не стоїть на місці, і ми також вдосконалюємось. Ось коли створимо сучасний комплекс, можна буде вимагати від підприємців запровадження касових апаратів. До прикладу, візьмемо погодні умови. Зниження температури взимку може спричинити неполадки чи цілковиту відмову цих пристроїв, адже вони не розраховані на роботу просто неба. Підприємці нашого ринку є законослухняними, це неодноразово відзначали різні перевірки, тому вважаю, поки що можна спокійно обійтися без цього нововведення.

> Калинівський ринок — один з найбільших платників податків у регіоні.

— Ваша думка стосовно легального працевлаштування працівників на ринку?

— Як на мене, все має відбуватися цивілізовано. Людина, котра працює, має знати свій статус. У будь-якому разі, хоч би якою пенсійна реформа була, кожен із нас дійде до того часу, коли доведеться отримувати пенсію. Стосовно цього варто поцікавитися у підприємців: як їм краще працювати? Для розв'язання таких питань обов'язково треба враховувати їхню позицію.

— Зважаючи на відкриття нових торговельних центрів, чи конкурентоспроможним є Калинівський ринок?

— Ринки завжди зберігатимуть свою нішу та матимуть своїх покупців. Безперечно, конкуренція зростає, але реалізація таких проектів спонукає нас вдосконалюватися, навчатися чогось нового і досягати вищого рівня. Це чимось схоже на спорт — кожен прагне перемогти.

— Нещодавно збудували торговельний дім «Калинка». Чи не виступатиме ця структура ще одним конкурентом ринку?

— Це є вдосконаленням нашої роботи, точніше, частиною єдиної системи. У торговельному центрі з'являться нові магазини, які стануть окрасою підприємства. Власник займається організацією та облаштуванням торговельних площ.

— Чи правда, що є підприємці, які мають кілька контейнерів на Калинівському ринку, але не сплачують за оренду?

— Всі торгові об'єкти, що є на території ринку, вносимо до бази даних, тому серед підприємців нема таких, які б не сплачували податки. Якщо об'єкт зареєстрований у базі даних, то наприкінці місяця сплачує всі відповідні суми. Торік була проблема, коли власник не оформив суборенду, але ми провели інвентаризацію і навели порядок.

— Яке місце посідає вітчизняний виробник на ринку?

— До фінансової кризи — досить вагоме. Здебільшого це м'ясо-молочна сфера, солодощі. Також будівельна галузь непогано представлена. Ми б хотіли, щоб домінував імпорт над експортом. Нині у продуктовій сфері переважає вітчизняний виробник, у промисловій — іноземний. Будемо тільки раді, якщо український виробник розширить свій асортимент.

> Будемо тільки раді, якщо український виробник розширить свій асортимент.

— Що є найбільшою проблемою на підприємстві?

— Це усунення зони підтоплення (ринок розташований на березі Прута. — **Авт.**). Загрозу становить не тільки Прут, а й довколишні ставки, тому передбачити, звідки прийде вода, важко. Торік ми сподівалися, що дамба нас врятує, а з'ясувалося, що ні. Тож треба розробляти комплексну програму захисту всього Садгірського району від паводкових вод. Грошей на укріплення берегів не вистачить ні в комунального підприємства, ні в місцевої влади, ні в обласної, тому сподіваємося, що програма набуде загальнодержавного характеру. Невдовзі матимемо проект побудови дамби — його розробляють у Львові, і коли нам його видадуть на руки, проводитимемо певні роботи. Хотілося б уберегтися від підтоплення, заасфальтувати проблемні ділянки, зробити гарні заїзди — словом, створити такі умови, щоб люди не ходили з парасолями по калюжах.

— Які ще плани на майбутнє?

— Планів багато. Хочемо створити фермерський сільськогосподарський ринок, адже вулична торгівля вже віджила своє. До наступного сезону намагатимемося втілити це в життя. Так історично склалося, що українці звикли ходити на ринок чи то пак, на ярмарок, знайомитися з новими людьми, обмінюватися думками. Такий інститут був, є і тривалий час залишатиметься. А ми робимо все можливе для того, щоб вдосконалити його роботу.

Розмову вів Сергій СУЛИМА.
Чернівці.

Фото Петра ГОНЧАРА.

У НОМЕР

СЕВАСТОПОЛЬ

Попрощаються з «хрущовками»

Масову реконструкцію старих і аварійних житлових будинків у Севастополі обіцяє розпочати нинішнього року Геннадій Бондаренко — генеральний управляючий недержавної програми реконструкції житлового фонду. Гроші на масштабні роботи повинні дати інвестори. За попередніми розрахунками, на реконструкцію квадратного метра житла необхідно близько двох сотень доларів США. У цю цифру входять і витрати, пов'язані із благоустроєм прибудинкових територій.

Масштабна програма передбачає реконструкцію майже трьох тисяч будинків, з яких півтисячі — «хрущовки». Роботи, за твердженням Г. Бондаренка, вестимуть комплексно: крім того, що в результаті реконструкції мешканцям додадуть іще по кімнаті (приблизно 24 квадратні метри), оновлять також усю інженерну інфраструктуру, створять рекреаційні об'єкти, паркінги, пральні.

Такий обсяг запланованих робіт, на думку фахівців, не тільки сприятливо позначиться на вигляді міста, а й дасть чимало додаткових робочих місць, забезпечить замовленнями завод ЗБВ.

Г. Бондаренко впевнений в успішній реалізації програми: за його словами, уже визначені «...десятки потенційних українських і російських інвесторів, які готові негайно вкладати гроші».

Микола МАГДИЧ.

ХЕРСОН

Арсенал позбудеться тюремних грат

Спорудити новий слідчий ізолятор і колонію №61 для в'язнів, хворих на туберкульоз, намічено у нинішньому році поблизу селища Наддніпрянського. Це довгоочікуване рішення прийняли на спільній нараді представники Херсонського міськвиконкому та управління Держдепартаменту України з питань виконання покарань в області.

Не одне десятиліття поспіль ув'язнені утримувалися у пам'ятці архітектури — арсеналі Херсонської фортеці, збудованому у 1874 році. Разом із Катерининським собором, палацом Григорія Потьомкіна, монетним двором і польовою аптекою арсенал входив у композиційний ансамбль цитаделі.

Одну половину арсеналу займає обласна державна телерадіокомпанія «Скіфія», у другій, за неприступним муром і колючим дротом, перебувають в'язні-туберкульозники.

Досі численні спроби міської влади перенести в'язницю подалі від центру міста були безуспішними. Позбутися постояльців допомогла сама фортеця. Через аварійний стан режимного корпусу СІЗО у серпні минулого року ухвалено рішення про переведення 650 ув'язнених до в'язничних установ Запоріжжя, Вінниці, Дніпропетровська, Кривого Рогу і Миколаєва. Переселення не забарилося — нині у корпусі гуляє вітер...

А що ж буде з фортечним арсеналом? Над цим питанням уже міркують спеціалісти управління містобудування та архітектури міської ради.

— Пропонувалося розмістити у старому арсеналі сучасний мистецький арсенал, — каже головний архітектор Херсона, заслужений архітектор України Григорій Ходін. — Тут можна створити чудовий музейний і мистецький комплекси. Загалом же йдеться про повернення обласному центру його унікальної архітектурно-історичної пам'ятки.

Василь ПІДДУБНЯК.

СУБ'ЄКТИВНІ ЗАМІТКИ З ПРИВОДУ

У нас знову... революція...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Принагідно зауважу, що вже давно не доводилося чути таких дифірамбів та подяк і самим собі, і парламенту в цілому, і всім, хто брав участь у розробці закону: і революційний він, і історичний, і реформаторський. Одне слово — справжнє свято для інвесторів і забудовників. Не буду детально зупинятися на всіх перевагах цього документа, про які заявляли на прес-конференції причетні до його прийняття особи. Та чи не найбільший інтерес викликали їхні запевнення в тому, що закон кардинально спростить підготовку і затвердження містобудівної документації. А також зменшить корупцію до... 90%, дасть змогу знизити вартість житла в нових будинках для пересічних громадян на 20—30%. Саме стільки, за словами Сергія Тігіпка, становили витрати на хабарі чиновникам через складні дозвільні процедури.

У короткому коментарі неможливо детально розглянути всі «за» і «проти» цього документа. Втім, далеко не всі фахівці так райдужно налаштовані щодо його революційності та бездоганності. Але й не фахівцеві ясно, що зменшення корупції до 90% і зниження вартості житла на 20—30% для «простих» громадян — чергова баєчка передовсім для них же. А от питання спрощення одержання дозвільної документації для забудовників — насправді серйозне. Правда, що в цьому разі ще можна спростити? Адже впродовж кількох останніх років забудовники нічим іншим і не займались, як «спрощенням» законодавства — і містобудівного, і природоохоронного.

Підтвердження тому — варварське знищення зелених насаджень у парках, скверах, рекреаційних зонах у Києві, знесення пам'яток архітектури чи й просто старовинних будівель — окраси міста — і зведення на їх місці сучасних залізобетонних монстрів. Та й не тільки в столиці: в регіонах хіба з цим краще? Про що наша газета повідомляла неодноразово. Крім того, новий закон спростили на ще один пункт — про обов'язкові громадські слухання у разі забудови певної території. Відтепер думка громадян для забудовників не має жодного значення? Про це кореспондент «Голосу України» запитала у пана Тігіпка та представників УБА.

Не знаю, чи втішить нас роз'яснення, що слухання, як вони існували досі, були годівничкою для корупціонерів, тож від такої участі громадськості в обговоренні забудов довелося відмовитися. Натомість громадянам пропонують брати участь в обговоренні генеральних планів забудови міст. Хоч ініціатори ухвалення закону твердять, що процедура відбуватиметься прозоро, уявити, як насправді це реалізовуватиметься, складно.

Щодо незаконної забудови у Києві, то, за словами Сергія Тігіпка, новий закон унеможливить такі факти, бо погодження про будівництво потрібно буде робити лише через відповідні служби Кабінету Міністрів. Але чи буде відновлена справедливість уже щодо скоєного в столиці — запитання залишилося без відповіді. Щоправда, народний депутат і заступник голови УБА Ігор Лисов вважає, що нині про це не йдеться, оскільки це — «конкретні випадки».

Справді, дуже конкретні. А якщо так, то можновладці, які контролюють цю сферу, повинні відповідати за скоєне.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Владо, та застосуй же нарешті владу!

Київрада, всупереч природоохоронному законодавству, цинічно й нахабно продовжує перетворювати нашу зелену столицю на лісоповал

Минулого тижня на розі вулиць Червоноткацької і Червоногвардійської, що поблизу станції метро «Чернігівська», знищено сквер — понад 100 дерев і кущів.

Злодії у законі

«Лісоруби» трудилися уночі та рано-вранці — як злодії. Незважаючи на те, що боятися їм начебто й немає підстав: рішенням Господарського суду цю ділянку розміром п'ять гектарів (разом зі стадіоном «Авангард») позбавлено статусу зеленої зони й надано в оренду ТОВ «Маркет Люкс» під будівництво торговельного центру. Якщо досі рішення про це мала ухвалювати Київрада, то нині обійшлися без нього: спритники діяли за так званою спрощеною схемою, забравши землю через суд. Тож обранці киян апеляції не подавали.

І не будуть, оскільки самі два роки тому ухвалили рішення про надання під забудову земельної ділянки 14,7 га вздовж лінії метро від станції «Лівобережна» до станції «Чернігівська». Що означає: уся зелена зона вздовж цього маршруту буде знищена. Тож Київрада, усупереч природоохоронному законодавству, цинічно і нахабно перетворює зелений Київ на лісоповал.

Утім, кияни про це не знали, оскільки рішення ухвалювали без обговорення з громадськістю, тож і протестів не було. Але коли нові «господарі» знищили перші 1,15 га реліктового лісу, порушивши закони про збереження довкілля та зелених насаджень, то кияни забили на сполох. Про варварське знесення столітніх дерев у Дарниці, і не тільки тут, неодноразово писали столичні ЗМІ, в тому числі «Голос України», вимагаючи від міської влади, органів правопорядку, зокрема, і прокуратури Києва, і Генеральної прокуратури не лише припинити беззаконня, покарати винних, а й відновити справедливість.

Газета пише, чиновники почитують

Не посилатимуся нині на листування з усіма ними майже впродовж двох років, повідомлю лише результат: один великий нуль. Доводиться констатувати, що, всупереч закону про інформацію, можновладці різного рангу та представники прокуратури не вважають себе зобов'язаними реагувати на запити ЗМІ. А якщо й реагують, то лише відписками. Відверто кажучи, коли в столиці змінилися керівники і міста, і прокуратури, то була надія, що ситуація зі збереженням зелених насаджень поліпшиться. Але сподівання виявилися марними...

Тим часом другого грудня минулого року Верховна Рада ухвалила (а Президент підписав) Закон «Про мораторій на видалення зелених насаджень на окремих об'єктах благоустрою зеленого господарства міста Києва». Він запроваджений на п'ять років і має стосунок до знесення усього, що росте у скверах, ботанічних садах, парках, лісопарках, рекреаційних зонах, лісах, урочищах з крутими схилами, на прибудинкових територіях, ділянках, які захищають береги водойм і водоохоронні зони, острови Дніпра у межах столиці.

Але минуло трохи більше місяця, і запрацювали... сокири та пилки, що, утім, не було несподіванкою. Про це «Голос України» застерігав 08.12.10: Мораторій нічого не змінить у катастрофі, яка триває упродовж багатьох років у столиці в цій сфері. Адже новий документ не вносить будь-яких змін до природоохоронних законів, які вже діють. І якими нехтують «лісоруби», підконтрольні можновладцям. Він — лише декларація, добрі побажання, оскільки не передбачає відповідного покарання за його порушення.

Поясню. Щоб притягти зловмисника до кримінальної відповідальності за вирубування дерев, яка передбачає покарання до восьми років позбавлення волі, сума завданого збитку має становити понад 53 тис. грн. І хоч він зазвичай набагато більший, порушникам удається «домовитися» про дуже незначні штрафи, але в... конверті особисто для чиновника. Тому ніхто за знищені зелені насадження, вартість яких сягає сотень тисяч гривень, досі не відбуває покарання. А порушувати наші природоохоронні закони вигідніше, ніж їх дотримуватися. Якщо йти законним шляхом, то доведеться платити чималі гроші. Вигідніше вночі знищити дерева й відбутися невеликим штрафом. До речі, ця проблема теж неодноразово порушувалася в «Голосі України». Але до неї не дослухався ніхто з тих, хто за обов'язком служби мав би це робити.

Забудовники перетворили сквер на розі вулиць Червоноткацької і Червоногвардійської, що поблизу станції метро «Чернігівська», на купу дров.

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

Крім гучних заяв — нічого?

Щоправда, на знищення лісу вже поблизу станції метро «Чернігівська» відреагували депутати Блоку Віталія Кличка у Київраді. Вони пропонують у 30 разів збільшити штрафи — і зробити це негайно — за незаконне вирубування дерев, звернувшись до Верховної Ради з відповідним законопроектом. Можливо, громадяни, які не стежать за перебігом подій у столиці щодо знищення зелених зон, зрадіють: мовляв, може, хоч Кличко «врятує світ»!

Що ж, як кажуть, дай Боже, нашому теляті... Але чи не були такі само палкі та гучні заяви Віталія Кличка рік тому, коли вирубали ділянку лісу поблизу станції метро «Дарниця»? Не тільки у громадян — мешканців навколишніх будинків, котрі намагалися відстояти зелені насадження, а й навіть у дуже скептично налаштованого автора цих рядків з'явилася надія: і до прокуратури міста депутати звернуться, після чого і справедливість відновлять, і «лісорубів» покарають, і навіть нові дерева посадять! Отаке пообіцяв пан Кличко та ще кілька депутатів Київради, які прибули тоді на цвинтар повалених дерев.

Але закінчилося тим, що прокуратура «встановила» законність «освоєння» ділянки, а на ній, замість обіцяних депутатами Блоку Кличка дерев, нові господарі насипали щебінь. Оце й увесь результат боротьби...

І хто скаже, що з цим безладом робити? Владо, та застосуй нарешті владу! Але... Хто у нас влада?

Валентина ПИСАНСЬКА.

ТИМ ЧАСОМ

Після них — хоч потоп?

Відбуксировані з набережної Дніпра ресторани та готелі витісняють городян з узбережжя і пляжів

З метромосту відкривався мальовничий краєвид на одні з найкращих і найчистіших пляжів Києва «Сонячний» та «Молодіжний», розташованих на Десенці. Тепер тут «виросло» більмо: так званий арт-готель «Баккара».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ще недавно кияни раділи: транспортна прокуратура столиці повернула їм набережну Дніпра у центрі міста. Власники дебаркадерів з плавучими ресторанами та готелями змушені були забрати звідси своє добро. Адже доморощені «титаніки» намертво вгризлися і в річку, і в причальну стіну. Тож руйнувався причал, погіршувалися якість води та дно річки, куди ці заклади здебільшого зливали відходи. Та й, на думку фахівців, київська набережна непридатна для тривалого швартування багатотонних суден.

Віднині вона використовуватиметься за призначенням — як споруда, що закріплює берег. За словами начальника відділу захисту прав і свобод громадян та інтересів держави управління нагляду на транспорті прокуратури Києва Володимира Грищенка, відбуксирування плавучих закладів здійснювалося у рамках кримінальної справи. Її було порушено торік за фактом зловживань керівниками компаній судновласників і недбалості співробітників Фонду держмайна, які видавали дозволи на швартування суден. Крім того, за повідомленням начальника комунального об'єднання «Інститут генерального плану» Сергія Броневицького, з усіх об'єктів, що були на набережній, з Головархітектурою був узгоджений лише один.

Набережна спорожніла, але мешканцям столиці від того аж ніяк не краще: дебаркадери з «коритами» на них рушили не так уже й далеко. Вони вже окуповують лівий берег Дніпра, перебазовуються у його київські затоки — до Жукова острова, Гідропарку, мостів метро та Патона, «прописуються» там, позбавляючи городян пляжів і зон відпочинку. Замахнулися навіть на... Русанівську набережну!

У цьому зв'язку — питання: дебаркадери були виселені з набережної, зокрема й тому, що їх власники здійснювали несанкціоновані будівельні роботи, монтували палі в дно річки, неправильно закріплювали судна біля причалів, а чимало їх були намертво приварені до конструкцій, які не призначені для швартування. Про супроводжуючий таку діяльність бруд і відходи — годі казати. А що, власне, змінилося нині?

Приміром, дебаркадер з арт-готелем «Баккара» вже стирчить, як на белебені, — поблизу берега в Гідропарку. Цю місцину любили рибалки, а влітку тут було чимало відпочивальників. Нині на цьому місці кипить робота: поглиблюється дно річки, зводяться бетонні конструкції причалу. Тож про кілька сотень метрів нехай і «дикого» пляжу кияни можуть забути.

З другого боку, хіба власники «Баккари» (і не тільки цього закладу!) не чинять ті само порушення, за які їх виселили з набережної? Хіба не так само шкодять природі й довкіллю? Чи, може, в Гідропарку вже побудували каналізаційну мережу для зливання відходів? До того ж запитання виникає і щодо законності спорудження причалу. Керівник цього готелю Ольга Тулімова в інтерв'ю одному з видань запевнила, що будівництво погоджене з відповідними установами. Натомість у Головному управлінні містобудування, архітектури і дизайну міського середовища КМДА це заперечують: «З нашим управлінням нічого не погоджували».

Тим часом перебазування дебаркадерів на нові місця, до речі, — найкраще — триває. Їхні власники обіцяють відновити роботу усіх ресторанів і готелів уже невдовзі. Невже дозволимо?

Марина ПОЛІЩУК.

За повідомленнями інформаційних агенцій та кореспондентів «Голосу України».

Українську столицю окупували варвари та манкурти — зі згоди міської влади

Київ і Токіо домовились про новий кредит

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У Країні сонця, що сходить, Президент України зустрівся з головою японської федерації бізнесу «Кейданрен» Хіромасою Йонекурою. Віктор Янукович похвалився, що у 2010 році товарообіг між державами зріс на 44 відсотки, однак сторони погодилися, що потенціал торговельно-економічних відносин використовується не повністю. Окремо обговорювалася можливість залучення інвестицій в аграрний сектор України (проблема є особливо актуальною в умовах глобальної продовольчої кризи) та на підготовку до проведення фінальної частини Євро-2012. Крім того, стало відомо, що делегація «Кейданрен» у березні відвідає Київ.

А під час зустрічі Віктора Януковича з головою палати представників парламенту Японії Такахіро Йокоміті йшлося про перспективи започаткування прямого авіасполучення між країнами. Відтак, улітку домовилися здійснити одинадцять прямих чартерних рейсів Токіо—Київ—Токіо.

У Токіо особливо підкреслили, що, як держава, що пережила ядерне бомбардування, Японія дуже високо цінує позицію України щодо добровільної відмови від ядерної зброї.

Кількість жертв повеней у Бразилії сягнула 665 чоловік

Жертвами повеней і зсувів у бразильському штаті Ріо-де-Жанейро, за останніми даними, стало 665 осіб, **передає агентство EFE** з посиланням на нове зведення підрозділів цивільної оборони, опубліковане на шостий день пошуково-рятувальних заходів.

Потужні грязьові потоки зійшли одразу на кілька міст у гірській частині штату Ріо-де-Жанейро після жахливої зливи в ніч на 12 січня. За добу в регіоні випало майже 800 міліметрів опадів, що відповідає місячній нормі. Минулої неділі в регіоні знову пройшли дощі — це викликало нові зсуви, які призвели до людських жертв.

Найбільше від зсувів постраждали міста Нова-Фрибургу, де загинуло 312 чоловік, Терезополіс — 276 загиблих, Петрополіс і Сумідоуру — 58 і 19 душ відповідно. Всі ці міста розташовані в горах на відстані близько 100 кілометрів на північ від Ріо. У списках муніципальної влади цих міст налічується 672 загиблих.

Цей природний катаклізм уже став найбільшим стихійним лихом в історії Бразилії, випередивши за кількістю жертв повінь 1967 року в місті Карагуататуба на узбережжі штату Сан-Паулу. Тоді загинуло 436 чоловік.

На ліквідацію наслідків повеней і зсувів влада Бразилії виділила 461,5 млн. доларів.

На знімку: будинок стоїть на краю урвища, що утворилося внаслідок зсуву у Нова-Фрибурзі, штат Ріо-де-Жанейро. У Бразилії через повінь і спричинені нею зсуви загинули майже 630 осіб.

Фото Radiobras-Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Юрію Лужкову нагадали, що плювати в колодязь не можна

Екс-мер Москви, «великий друг України» Юрій Лужков вирішив покинути «російський світ», а заодно й Росію. Він прийшов у посольство Латвії в Москві й подав прохання на отримання «посвідки на проживання», що дасть йому право вільно переміщатися Європою. Однак колишньому високопосадовцю — російському патріотові — показали на двері.

У Ризі згадали всі недружні акції, які організовував екс-мер, і образливі висловлювання на адресу латвійської держави. Міністр внутрішніх справ Латвії Лінда Мурнієце внесла Лужкова до чорного списку, що автоматично позбавляє його права на отримання посвідки на проживання в цій країні.

«Я хочу сказати, що Лужков посвідку на проживання, наймовірніше, не отримає. Бо він — не простий інвестор у Латвії, це людина, яка вороже ставиться до нашої країни, і не раз це привселюдно заявляв. Думаю, що в цій ситуації він хоче використовувати нашу країну, щоб вільно пересуватися в Шенгенській зоні», — заявив міністр.

Мало того, багато політиків Латвії вимагали відмовити екс-мерові в проживанні «з політичних мотивів». Тоді він взагалі став би невиїзним, персоною нон грата, для всіх країн, що входять до складу Європейського Союзу. Хоча за формальними ознаками і місцевим законодавством Юрій Лужков цілком мав право отримати посвідку на проживання в Латвії.

З політичними поглядами Юрія Лужкова в останні місяці відбулися сенсаційні зміни. Сидячи в кріслі мера Москви, він був одним з головних ідеологів «ручного управління» країною й містом, вибудовування вертикалі влади, в якій усе для друзів, а для політичних опонентів — закон.

Поки він перебував при владі, нещадно критикував ворожий Росії західний світ. Це був Лужков «для внутрішнього користування». Коли його попросили на вихід разом з речами й почали руйнувати бізнес його дружини, він згадав про права людини, про західні цінності, взявся критикувати всім ще нещодавно рідну владу.

І з'ясувалося, що Юрій Лужков обирає свободу! Але тим самим, не бажаючи того, завдав удару по патріотичному російському бомонду.

Юрій Лужков не хоче бути як усі, адже колишніх московських мерів не буває. Але, як відомо, не можна плювати в колодязь, з якого, як писав класик, доведеться кожному води напитися.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Варшава «не допустить, щоб рапорт був фальшиво односторонній»

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Сьогодні польський сейм розгляне рапорт Міждержавного авіаційного комітету (МАК), у якому перелічені причини та обставини «смоленської катастрофи». Не таємниця, що опозиційна партія Право і справедливість (ПіС), яку очолює брат загиблого президента Ярослав Качинський, домагатиметься ухвалення спеціального рішення в цій справі.

Нагадаємо: за версією МАК, причиною катастрофи літака стала відмова екіпажу сідати на запасному аеродромі. Крім того, командир прийняв рішення про посадку, незважаючи на заборону наземних служб у Смоленську. Також екіпаж не мав достатньої підготовки для здійснення цього маневру в умовах практично нульової видимості.

Такі висновки, оприлюднені головою МАК Тетяною Анодіною, польське суспільство сприйняло дуже критично. Прем'єр-міністр Дональд Туск після наради з міністрами силового та дипломатичного блоків уряду на екстреній пресконференції повідомив, що найближчим часом Польща надасть громадськості свої оцінки обставин та причин смоленської авіакатастрофи 10 квітня 2010 року. Оцінюючи рапорт МАК, глава уряду підкреслив, що польська сторона «не піддає сумніву жодних записаних у ньому основних висновків», а порушує питання безсумнівних «помилок», «пробілів та упущень», зокрема, процедурного характеру, а також тих, що стосуються роботи контрольної вишки чи стану аеропорту «Северный». Гарантувавши готовність польської сторони взяти на себе свою частину відповідальності, Д. Туск рішуче заявив, що Варшава «не допустить, щоб рапорт був фальшиво односторонній», оскільки тут йдеться не про компроміс, а про максимальне висвітлення правди.

Звертаючись до непримиренних критиків уряду в питаннях розслідування смоленської катастрофи, польський прем'єр закликав не використовувати цю трагедію для роздмухування протистояння в країні та для поширення настроїв «полювання на голови» (мається на увазі передусім домагання опозиції відправити у відставку міністра оборони Богдана Кліха), оскільки «висновки польського рапорту можуть стосуватися також осіб, котрі загинули в катастрофі».

Одностайність вищого політичного керівництва країни у справі рапорту МАК підтверджують слова глави польської держави Броніслава Коморовського, який декларував свою повну підтримку позиції уряду у справі рапорту МАК, називаючи її «однаковою мірою виваженою та рішучою».

Цього тижня польська урядова комісія обіцяє опублікувати стенограми розмов контрольної вишки аеропорту «Северного» з Москвою та свою версію відтворення останніх хвилин польоту ТУ-154М. Водночас надії офіційної Варшави на якісь корегування рапорту МАК радше не мають перспектив. Про це свідчить хоча б те, що вже наступного дня після телефонної розмови президента Польщі Б. Коморовського з його візаві Д. Медведєвим російський уряд прийняв рішення про завершення роботи Державної комісії з розслідування причин катастрофи польського ТУ-154М. Відтепер всі матеріали, напрацьовані комісією, як і рапорт МАК, вивчають у слідчому комітеті Російської Федерації, який веде прокурорське розслідування смоленської катастрофи.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Українці не квапляться залишати Туніс

Фото Photoshot/Укрінформ.

Обстановка в Тунісі залишається вкрай напруженою. За останніми даними, внаслідок масових заворушень загинуло щонайменше 78 чоловік. Однак із 408 українців, які перебувають у Тунісі, до посольства України з приводу повернення на батьківщину звернулися тільки 20. Про це сказав прес-секретар МЗС України Олександр Дикусаров.

Як повідомили у прес-службі МЗС, нині посольство України в Тунісі обробляє списки громадян України, які бажають повернутися на батьківщину. До посольства також звернулися три українці, які перебувають у Тунісі як туристи. «З нашими співвітчизниками підтримується телефонний зв'язок. Громадяни України перебувають у готелі міста Хамамет і планують залишити країну 19 січня цього року літаком авіакомпанії «Ейр Франс» згідно з купленими раніше квитками», — розповів прес-секретар зовнішньополітичного відомства України.

«У зв'язку з напруженою ситуацією в Тунісі МЗС України знову звертається до громадян України із проханням утриматися найближчим часом від поїздок до цієї країни. Громадянам, що перебувають на території Тунісу, МЗС рекомендує бути обережними і в разі виникнення будь-яких питань звертатися до посольства України», — додав він.

Нагадаємо: заворушення, викликані безробіттям і високими цінами на продовольство, переросли у виступи проти туніської поліції та військових і призвели до падіння уряду Бен Алі.

Керівництво Херсонської ОДА підтримало ідею розвитку морського порту на лівому березі Дніпра, зокрема, плани будівництва нового контейнерного термінала, зернового комплексу, залізничних шляхів, *повідомляє РБК–Україна*

На митному посту «Ужгород» у закарпатця виявили 299 наручних годинників загальною вартістю 83 200 гривень, а на митному посту «Тиса» — італійське шкіряне взуття на 76 100 гривень, *повідомляє наш власкор Василь НИТКА*

Кросворд-2010:
поворотний, спекотний, багатопустотний

БАЛАНС РОКУ

Кожен уряд, і теперішній — не виняток, запевняв суспільство, що йому належить розв'язати дуже складний кросворд суспільно–економічних відносин, який залишили по собі його попередники. Так відбувалося і 2010–го, який можна схарактеризувати як посткризовий, поворотний, спекотний і так далі. За бажання, синонімічний ряд можна продовжити, оскільки в історичному, політичному, соціально–економічному розрізі країна пережила дуже непростий, сповнений драматизму період. Одразу скажу, що тут і далі мова піде про суб'єктивні оцінки автора, які формувалися під впливом критичного й уважного спостереження за людьми, подіями і тенденціями. Тому, звісно, на істину в останній інстанції цей баланс року не претендує.

До і після...

Усі економічні події не виходили з русла головної події року — перемоги Віктора Януковича на президентських виборах. Рік поворотний, бо посткризовий: економіка, нагадаю, почала зростати ще в третьому кварталі 2009-го. Рік поворотний, бо нові люди при владі скасували політреформу 2004 року оголосили старт непопулярним реформам.

Добре це чи погано, можна судити по справах у Російській Федерації, де панує президентсько-парламентська форма управління, але Україна — не Росія. Владній «вертикалі» варто не зіпсувати і політичну репутацію країни, і її конкурентні можливості на зовнішніх ринках, і, зрештою, суспільний тонус «горизонталі» — домогосподарств та бізнесу, інститутів місцевого самоврядування та громадських організацій, одне слово, социуму. Тепер про те, що справляло вплив на цю «горизонталь» у першому кварталі.

З ПЕРШОКВАРТАЛЬНОЇ ХРОНІКИ

Січень. ***Украй низькі реальні доходи населення і сніжні заметілі лишали людей наодинці з поломками тепло- і електромереж у комунальному секторі. Відсутність держбюджету породжувала замкнене коло проблем: цінові інспекції, приміром, забороняли приводити енерготарифи до економічно обґрунтованого рівня, вказуючи на низькі заробітні плати споживачів... А підвищити їх можна було тільки через головний кошторис.***

Лютий. ***Ціни на продукцію традиційного експорту (метал, хімія) зростають на зовнішніх ринках, забезпечуючи пристойний економічний результат на старті року. Віктор Янукович стає Президентом країни. Споживчі настрої покращуються в очікуванні наслідків економічного прискорення, яке пов'язують із перемінами по вертикалі та наведенням порядку.***

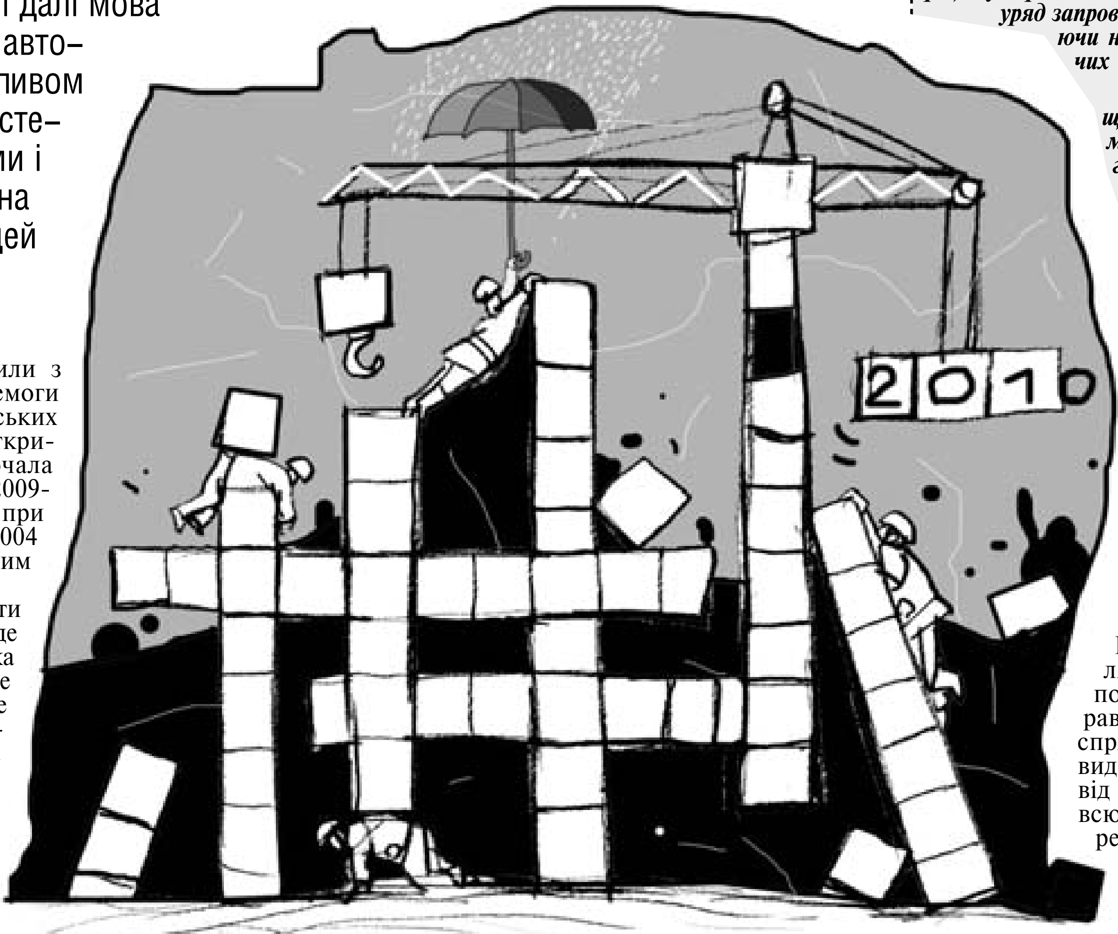
Березень. ***Зміна уряду. Нові-старі персоналії розхитують упевненість «горизонталі» в тому, що країна швидко вийде на докризовий рівень економічного розвитку. Недовіру посилюють зволікання з прийняттям держбюджету, вкрай низький рівень доходів, рецесія в будівельній галузі, кризові явища в банківському секторі, які не дають змоги відновити кредитування реального сектору економіки.***

Зниження цін не відбулося

Якесь із передноворічних соцопитувань засвідчило: 8 відсотків українців вважають, що торік жити стало краще, 46,4 — що гірше. Це і погляд надміру політизованого загалу, й оцінка методів управління. Стодоларова знижка на кожній тисячі кубометрів імпортованого газу дала Україні середньоєвропейський рівень цін, а відтак економічний сенс угоди потребував додаткових обґрунтувань, яких не надали. Замість обіцяного зниження цін на газ вона в серпні мала очікуване подорожчання. Походною тенденцією року можна вважати зростання російської присутності на українських ринках (у банківській сфері, на ринку мобільного зв'язку тощо), але частина кросворда, яка стосувалася інтеграційних намірів (у нафтогазовій галузі, літако- і суднобудуванні, в авіакосмічній сфері та ін.) залишилася без відповідей, які відклали на 2011-й рік.

Борги — фішка року

Прирости сукупного (державного й корпоративного) боргу за три-чотири роки зашкалювали щоразу за 100 мільярдів доларів США. Вже у вересні МВФ прогнозував, що сукупний державний борг у 2010-му зросте на 10 відсотків порівняно з минулим роком і сягне 41—42 відсотків від рівня ВВП. Позичати такими темпами ще два-три роки означає, по-перше, не мати грошей для розрахунку з кредиторами. По-друге, консервувати проблеми «горизонталі» навіть за позитивного економічного результату — 4,7 відсотка зростання ВВП і відносно прийнятного рівня річної інфляції у 9,1 відсотка. По-третє, ставити під сумнів публічні підсумки про досягнуту фінансову стабільність. Борги залишили найбільше запитань по «вертикалі» і «горизонталі». Бо якщо уряд за економічного зростання позичає не менш інтенсивно, ніж за економічного падіння і при цьому не виконує бюджетні зобов'язання (з фінансування держпрограм, виплат заробітних плат тощо), то або лукавить статистика, або уряд непрофесійний. Два парадокси року: «горизонталь» не сприймала на віру зниження споживчих цін, а «вертикаль» — їхнього зростання.

З ДРУГОКВАРТАЛЬНОЇ ХРОНІКИ

Квітень. ***Прийняття бюджету-2010 «горизонталь» вітає вже тому, що з ним пов'язують зростання заробітних плат і соціальних виплат. Маніпуляції з бюджетним дефіцитом (він не враховує дисбалансу НАК «Нафтогаз України», кредитів для АПК, видатків на рекапіталізацію банків тощо) помітні лише експертам. Напередодні офіційного візиту Президента РФ Дмитра Медведєва уряд посилює увагу на провальному господарюванні своїх попередників. Попри бутафорську природу цієї теми, для «вертикалі» вона виграшна, оскільки відволікає увагу від суперечливих рішень.***

Травень. ***Офіційний візит до Києва Президента РФ Дмитра Медведєва. Його зустріч із представниками українських бізнес-кіл не виправдала сподівання організаторів, оскільки стало зрозуміло: попри риторику про спільні проекти ніхто не збирається поступатися ринками збуту своєї продукції, власністю і конкурентними перевагами.***

Червень. ***Уряд бере два мільярди доларів США короткострокового бридж-кредиту в російського ВТБ для фінансування поточних витрат. Президент країни не вдоволений тим, що зростають борги з виплати заробітної плати.***

З ТРЕТЬОКВАРТАЛЬНОЇ ХРОНІКИ

Липень. ***У парламенті коригують доходи й видатки держбюджету-2010 з очевидним наміром посилити ручне управління і фіскальний тиск, зосередити левову частку капітальних витрат під егідою Міністерства фінансів. Відповідно до затвердженого меморандуму про співпрацю з МВФ дефіцит держбюджету зменшують з 5,3 до 4,99 відсотка від рівня ВВП. Кабінет Міністрів розраховує до кінця року одержати другий транш у розмірі 1,6 мільярда доларів США, з яких один мільярд доларів США спрямувати на погашення дефіциту бюджету.***

Серпень. ***Уряд підвищує ціни на газ для населення на 50 відсотків. Світові ціни на метал і міндобрива зростають, але цього замало, щоби запобігти уповільненню економічного зростання через сезонні чинники в АПК і ефект порівняльної бази в статистиці. Споживчі настрої «горизонталі» погіршуються під впливом зростаючих цін на продовольство. Зростають не тільки внутрішні, а й зовнішні ціни на зерно, що зумовлює появу дефіциту продовольства в наступному році. Зрештою, уряд запроваджує квоти на експорт зернових, маючи на меті запобігти зростанню споживчих цін.***

Вересень. ***Імпорт товарів перевищив за дев'ять місяців експорт на 5,4 мільярда доларів США. Проти аналогічного періоду минулого року імпорт зріс на 32,2 відсотка. Негативне сальдо зовнішньої торгівлі сягнуло 5427,5 мільйона доларів США.***

Реформи — пролонговані тести

Але споживчі настрої та інфляційні очікування «горизонталі» мінялися ще й адекватно незграбним урядовим ініціативам у розвиток президентської Програми реформ на 2010—2014 роки. Відправлений законодавцями на всенародне обговорення проект Податкового кодексу, а затим і хвиля протестів проти його прийняття показали очевидне — нерозуміння управлінською «вертикаллю» соціальної спрямованості «горизонталі», й неочевидне — тісну залежність «вертикалі» від «горизонталі», яка завжди тримає всю конструкцію кросворда. Податкова реформа виявилася невдалим тестом для уряду не тому, що вона поставила на межу виживання єдиний податок, а тому що змусила «горизонталь» сумніватися в ефективності інших, не менш важливих реформ. Я не виключаю, що після першої чарки, яка пішла колом, уряд вимушено узявся за реформування «вертикалі». Опосередковано на це вказувало і фінансування міністерств та відомств зі старими назвами, і неготовність Держказначейства до стрімких перемін, і тривалі вагання влади оприлюднювати головні аспекти ще однієї реформи — пенсійної. Після того, як стало відомо про урядові наміри підняти пенсійний вік, скоротити виплати працюючим пенсіонерам і коефіцієнти трудового стажу для нарахування старих і нових пенсій, «горизонталь» подумки подякувала за те, що вирішення цього непопулярного тесту владна «вертикаль» пролонгувала, просто кажучи, перенесла на найближче майбутнє. Це означає, що вже в першому кварталі 2011 року «горизонталь» вирішуватиме, чи не пропонують їй черговий секвестр видатків на старість.

З ХРОНІКИ ОСТАННЬОГО КВАРТАЛУ

Жовтень. ***Дефіцит Пенсійного фонду перевищує 20 мільярдів гривень. Об'єктивні труднощі з його фінансуванням через значні розміри тіньового обігу й демографічні диспропорції, через низький рівень оплати праці та соціального забезпечення не залишають уряду нічого іншого, як реформувати пенсійну і податкову системи. При цьому уряд має розв'язати найскладніше питання: скористатися європейським досвідом, не маючи європейських стандартів життя і добробуту.***

Листопад. ***Законодавці влаштовують експрес-прийняття Податкового кодексу, а Президент країни його ветує на тій підставі, що він не сприятиме економічному розвитку, виведенню економіки з тіні та правовому забезпеченню реформ.***

Грудень. ***Податковий кодекс приймають з поправками Президента і вочевидь великого бізнесу. Це дає підставу уряду «організувати» миттєве затвердження держбюджету на 2011 рік у парламенті з дефіцитом, який не викликає у ради директорів МВФ принципових заперечень. Але це залишає кросворд-2010 нерозв'язаним.***

Сергій ВЛАД.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чому так швидко згасає Локачинське газове родовище?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Майже одинадцять років тому, 10 лютого 2000 року, в магістральний газопровід Івацевичі — Долина надійшли перші кубометри газу Локачинського родовища. Планувалося довести його річний видобуток до 400 мільйонів кубометрів і покривати власним газом майже половину витрат Волинської області. Однак до проектної позначки не вдалося навіть наблизитися. Максимального видобутку — 96,2 мільйона кубометрів — досягнуто в 2003 році. Відтоді віддача промислу постійно зменшується.

Пожежа як... добрий вісник

Відкриття Локачинського газового родовища пов'язано з деще курйозним випадком. Тривалий час пошуки геологів не давали результатів. Завершено проходження однієї свердловини, другої, третьої... Порожньо. І ось під час буріння 27-ї свердловини, що поблизу села Марковичі, закінчилося пальне. Роботи на кілька днів припинилися. І раптом на третю чи четверту добу простою здавалось би мертва свердловина раптом «заговорила» — на глибині понад тисячу метрів стався викид газу. Трапилося це у вересні 1979 року. Пожежу, полум'я якої було видно на десятки кілометрів, гасили понад тиждень.

Окрилене успіхом, державне підприємство «Західукргеологія» в 1980—1981 роках провело розвідувальні роботи і вже у 82-му передало родовище управлінню «Львівтрансгаз» в експлуатацію. Однак... Оскільки газ у більшості свердловин мав підвищений вміст меркаптанів і сірководню, його без попереднього очищення пускати в магістраль не можна. До того ж Локачинське родовище належало до малих: в 1983 році його запаси затвердили в обсязі 6,972 мільярда кубічних метрів. Напевно, саме тому про волинський газ забули на тривалий час.

Про його існування тодішньому Президенту України Леоніду Кучмі нагадав його представник в області, до речі, уродженець Локачинського району, Володимир Блаженчук. Першим етапом освоєння родовища можна вважати будівництво й урочисте відкриття 13 грудня 1994 року підвідного газопроводу Житані — Локачі. Саме завдяки йому районний центр під'єднали до магістралі Івацевичі — Долина. Ця подія мала два визначальні моменти: з неї розпочалася газифікація Локачинського району, а згодом через цей трубопровід видобутий волинський газ почав надходити в загальнодержавну мережу.

☞ ДОВІДКА

З початку експлуатації Локачинського родовища видобуто 626,8 мільйона кубічних метрів газу, з них — 32,7 мільйона минулого року. Вироблено усього 437,2 мільйона кВт. годин електроенергії, за 2010 рік — 61 мільйон кВт. годин.

Оптимізму не бракувало...

У 1998 році розпочали підготовчі роботи з освоєння родовища. Проклали підвідний газопровід із промислу до Локач, велося й облаштування самого проммайданчика. Південний науково-дослідний інститут «ДІПРОГАЗ» з Донецька виконав проект облаштування родовища на період дослідно-промислової експлуатації. Згідно з ним видобуток газу протягом кожного із перших трьох років мав становити 240—250 мільйонів кубометрів, у наступні сім, з виходом на чисто промислову експлуатацію, щорічний видобуток передбачався обсягом 400 мільйонів — тобто майже половину тогочасних потреб області.

Щоб прискорити здачу родовища в експлуатацію, вирішили поки що задіяти лише три свердловини, які мали чистий від сірководню газ. Саме на одній із них — 52-й — під час передвиборних перегонів Президент України Леонід Кучма 18 вересня 1999 року запалив газовий факел. Однак це був швидше пропагандистський захід, оскільки після урочисто відкриття на родовищі ще чотири місяці тривали підготовчі роботи. І лише 10 лютого 2000 року перший волинський газ надійшов у загальнодержавну мережу.

Згодом, коли ввели в дію установку комплексної підготовки газу (УКПГ), на промислі запрацювали всі свердловини. Некондиційний газ, який раніше згоряв у факелах, тепер почали використовувати для виробництва електроенергії на спорудженій на території промислу електростанції. Обладнання УКГП та електростанції виготовили і налагодили відомі світові фірми, тож працювало і працює воно без збоїв. Однак запланованих показників так і не досягли.

За принципом сполучених посудин

Уже результати перших місяців роботи промислу змусили засумніватись у точності геологічних досліджень. Свердловини не давали передбаченої кількості газу. Максимальний добовий видобуток становив 400 тисяч кубометрів, хоча очікували отримувати понад мільйон. Та навіть такий показник протримався трохи більше місяця. Потім видобуток почав поступово падати і в 2006—2007 роках знизився до 140 тисяч. Враховуючи ситуацію, геологи вирішили відновити три законсервовані після розвідки свердловини. Це мало б, на їхню думку, підвищити віддачу пластів.

Спочатку так і сталося. Після введення нових свердловин видобуток досяг 200 тисяч кубометрів на добу. На жаль, радіти довелося недовго: протримавшись на такому рівні усього три місяці, дебіт усіх свердловин знову почав падати. Як зауважили експлуатаційники, введення на площі нових свердловин нічого не дає. За короткий час їх сумарна віддача поверталася до старих показників. Отже, витрачати кошти на буріння нових свердловин недоцільно. В чому ж причина такої невідповідності проектним передбаченням?

Голова Локачинської райдержадміністрації Володимир Мазурок: «Ось така вона волинська нафта».

Локачинський газовий промисел один з найсучасніших за оснащенням.

«Запаси Локачинського газового родовища були затверджені в 1983 році в обсязі 8 972 мільйони кубічних метрів, — читаємо в листі, надісланому 18 червня 2010 року. — За уточненими даними, запаси родовища становлять 3 769 мільйонів кубічних метрів. Ці вихідні дані і лягли в основу завдання на проектування облаштування Локачинського газового родовища. Також не справдилися і первинні прогнози щодо обсягів видобутку газу. Якщо в 2003 році цей показник становив 96,2 мільйона кубічних метрів, то в 2006-му — 54,5, у 2007-му — 46,4, в 2008-му — 43,1, у 2009-му — 34,7 мільйона кубічних метрів. Щорічне зниження цих показників на 8—15 відсотків не дає можливості оптимістично оцінити перспективи розвитку Локачинського газового промислу».

З листа начальника газопромислового управління «Львівгазвидобування» Олександра Сендеги голові Локачинської райдержадміністрації Володимиру Мазурку.

Пошук варто продовжувати

Тож який вихід з цієї ситуації? Голова Локачинської районної ради Василь Демидюк вважає, що єдиною перспективною промислу є продовження пошукових робіт на так званій Семенинській площі. Вже є звернення з цього приводу до органів місцевого самоврядування, газопромислового управління «Львівгазвидобування». Обласна та сільські ради навіть дали дозволи. Тепер виробляють ліцензію на геологічне вивчення і дослідно-промислову експлуатацію площі.

І резон у цьому є. Адже на будівництво підвідних газопроводів, монтаж установки комплексної підготовки газу, спорудження електростанції і адмінбудинку, облаштування проммайданчика, прокладання до нього дороги затрачено сотні мільйонів гривень. Мало того, до промислу прив'язано газопостачання значної частини Локачинського району. Сьогодні із 54 сіл 36 уже отримують «блакитне» паливо, ще в три воно надійде в найближчі місяці. Тож, напевно, буде доцільним все-таки продовжити роботу промислу. Тим паче що, за прогнозами фахівців, газ на Волині є.

Нафтова криниця поблизу Дубової Корчми

І не лише газ. Неподалік від Локач, у селі Хорів, геологи знайшли нафту. Один час її навіть відкачували з свердловини. Пробну партію відвозили на Дрогобицький нафтопереробний завод.

Загалом геологи відзначають, що місцевість поблизу Локач для них цікава. Наявність у цьому регіоні нафти свого часу підтвердив і відомий біоенергетик з Рівного Роман Диба. Десять років тому в селі Дубова Корчма Горохівського району, що за 40 кілометрів на південний схід від Локач, місцевий старожил Павло Хомелюк розповів мені про дивну криницю, вода в якій була наполовину змішана з нафтою. Оскільки йдеться ще про довоєнний період і місцевість віддалену від промислових центрів, то ні про які зовнішні забруднювачі підземних горизонтів не могло бути й мови. Селянин, який років 80 тому придбав тут землю, навіть відмовився зводити там хутір. Бо навіщо йому для корів, овець та свиней така забруднена вода.

Наявність на цій території нафти тоді ж підтвердив і головний геолог газопромислового управління «Львівгазвидобування» Володимир Войцицький, а також відомий волинський геолог Веніамін Туз. Тож пошуки підземних скарбів потрібно продовжити. Але, як і будь-яку роботу, їх треба проводити ретельно й якісно.

До речі, нещодавно Локачинський газовий промисел отримав новий статус — відтепер він є цехом з видобування нафти, газу та конденсату газопромислового управління «Львівгазвидобування».

Геолог — не льотчик

— Щоб ефективно провести розвідку і знайти газ, — зауважує начальник Локачинського цеху Іван Яковів, — треба розкриття продуктивних горизонтів проводити на дорогих полімерних розчинах. Інакше в процесі буріння можна «пролетіти» повз той газоносний колектор. Працюючи з дешевими неякісними розчинами, його можна закольматувати. Особливо якщо тиск газу нижчий гідростатичного — від стовпа бурового розчину і промивних рідин у трубах. Тоді буровий розчин кольматує продуктивний горизонт, і його можна просто не помітити. Прикро, але у нас й досі головним при бурінні є метри проходки, а не результат.

Слухаючи Івана Васильовича, пригадалася розказана на початку цього матеріалу історія з відкриттям Локачинського родовища. Лише випадок допоміг тоді знайти газ. А що було б, якби раптово не зупинилася бурильна установка? На скількох свердловинах геологи могли просто «пролетіти» повз газоносні горизонти в гонитві за метрами проходки! Тож виникає запитання: як бути з тими площами, де вже побували газорозвідники та попри обнадійливі прогнози не досягли результату?

***

Сьогодні Локачинський промисел щодоби видобуває лише 90 тисяч кубічних метрів газу, з них 70 тисяч спалює на електростанції. Саме стільки «блакитного» палива потребує установка комплексної підготовки газу. Та попри все колектив живе надією, що в найближчі роки геологи все-таки відкриють нові родовища газу і промисел запрацює на повну потужність. Але треба поспішати, оскільки за прогнозом газопромислового управління «Львівгазвидобування» в 2015 році видобуток волинського газу скоротиться з цьогорічних 34 мільйонів до 23 мільйонів кубічних метрів.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Оператор з видобутку газу Віталій Дармофал стежить за роботою технологічного обладнання.

В Івано-Франківську 24 дитини віком від 7 до 12 років розпочали заняття у першій на Західній Україні балетній школі народного артиста України, художнього керівника Донецького національного академічного театру опери та балету імені А. Солов'яненка Вадима Писарєва, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

Маски-шоу не відбулося

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Підрозділів спеціального призначення у нас більше, ніж може собі дозволити платник податків. Спецназ є в СБУ, МВС, Міноборони, у прикордонних і внутрішніх військах. До слова, про підрозділ «Барс», «морських котиків», гірських стрілків — універсальних солдатах ВВ автор свого часу писав.

Фото прес-служби УДДПВП.

То це у тебе, братане, мастирка?

А от про тюремний спецназ не доводилося. Відомості про нього донедавна зберігалися за сімома печатками. У нього навіть назви немає — тюремний та й годі. Місце прописки — Державний департамент України з питань виконання покарань.

Розповідаю про цю мобільну групу не випадково. За твердженням однієї із правозахисних груп, саме маски-шоу вввалилися нещодавно до Кам'янської виправної колонії № 101 і жорстоко побили засуджених. Фото зі слідами знущань на тілах були передані на свободу й розміщені на сайті правозахисників.

ДОВІДКА

Спецназ створено в 1990-му. Призначений для ліквідації масових заворушень в установах кримінально-виконавчої служби, звільнення заручників у СІЗО й колоніях, локалізації випадків злісної непокори засуджених. Чисельність — 165 чоловік, які служать у шести підрозділах. Озброєння — АКМ, спецзасоби (сльозогінний газ, щити, гумові кийки). Є бронетехніка й пожежний автомобіль.

У народі цей спецназ називають маски-шоу.

Чи було введено до ВК загін людей «у масках без розпізнавальних знаків на формі, озброєних дерев'яними молотками й гумовими кийками»?

Щоб з'ясувати це, я вирішив зустрітися з потерпілими, імена яких оприлюднені через Інтернет.

Одразу зазначу — спілкувалися вони з журналістом без особливого інтересу. «Набридло товкти в ступі одне й те саме», — сказав Юрій П-в, один з «активістів», котрі вимагали комісій і ЗМІ, які «надали б суспільству об'єктивну та професійну інформацію про те, що відбулося».

Комісії й журналісти ринулися в колонію, чого зеки, мабуть, не очікували. Прокуратура, скажемо наперед, після перевірки відмовила в порушенні кримінальної справи «у зв'язку з відсутністю події злочину». Це, втім, не перешкодило керівництву Держдепартаменту дійти відповідних висновків, суворо запитати з підлеглих за сам факт порушення спокою у ВК-101.

Але мене цікавило одне: влаштовувалося маски-шоу чи хтось у черговий раз спровокував заворушення у своїх інтересах?

Отже, свідчить тричі судимий Сергій І-н:

— Мене мутузили в серпні й вересні в черговій частині двоє невідомих мені працівників. Про маски-шоу нічого не знаю.

Небагатослівним був і Віталій Б-й, судимий вісім (!) разів:

— Ніхто мене не дубасив, але претензії до адміністрації маю: часто необгрунтовано карають. Їхні дії не оскаржував.

Валентин Г-н був більш говіркий:

— Молотком мене не били, спецназу не було. А знущався наді мною Г., оперативник, у кабінеті начальника оперчастини. Претензії? Робота важка, платять копійки. Контракт (? — **Авт.**) з нами не уклали. Я не хочу працювати на таких умовах. Чи скаржився? Ні. Як потрапили мої фото із синцями на тілі в Інтернет, не знаю.

Не можна приховати, що В. Г-н у місцях позбавлення волі з 15 років. Нині йому 22. У перервах між відсидками (чотири судимості) трудився неповний рік. Майже всі 17 стягнень від керівництва ВК-101 — за відмову працювати. «Тому що без контракту».

Попри його задерикуватість і показний «пофігізм», я Валентину співчував. Може, тому, що молодість свою він поклав на тюремний вівтар. Може, тому, що єдине світло у вікні — знайома дівчина (батьки й брат не спілкуються зі злодієм-рецидивістом). Але бравуванням незнання порядків і законів у зоні він тільки налаштовував проти себе.

Найбалакучішим виявився **Юрій П-в**, який з порога заявив, що давати інтерв'ю набридло:

З ВІДГУКІВ В ІНТЕРНЕТІ

«Тема відома, технологія підготовки підгрунтя для такого бунту — також (нещодавні приклади у Вінниці та Харкові). Такі синці натираються на тілі протягом 10 хвилин перед зйомкою. Подібне ще в школі успішно використовували, щоб ввести в оману вчителів. Старе це, хлопці, старе. Вигадайте щось нове».

Олег.

— Так, били мене Г. та інший оперуповноважений І. Судмедексперт зняв побої, знаєте. Про все, що з нами тут коять, розповідаю по телефону сестрі. Начальникам і прокурорам не кланявся. Режим влаштовує, годують стерпно, от тільки не били б...

Чи треба казати, що оперативники потрапили під контроль «ока государевого». Але хто доведе, що «забіяки» знущалися над контингентом: оперативні дії проводяться сам на сам, камер спостереження в кабінетах немає. Але головне з'ясовано: маски-шоу у ВК-101 не засвітилися.

Тоді чиїх рук садна демонстрували «потерпілі» на сайтах Інтернету?

Із акта судово-медичного дослідження:

«У засудженого Юрія П-ва встановлено синець в області грудної клітини, садна в області прямого передпліччя... Ці ушкодження утворилися від дії тупого предмета... **Ділянки тіла, на яких виявлені тілесні ушкодження, доступні для рук П-ва»** (виділено мною. — **Авт.**).

Подібні висновки й щодо інших побитих. Що ж означає «...ділянки... доступні для рук»?

Представники ЗМІ, громадських організацій, судмедексперти, котрі прибули до ВК-101 по гарячих слідах, констатували: засуджені вдалися до так званої мастирки — імітації тілесних ушкоджень. Зокрема, судмедексперт Микола Бірюков зазначив, що синці не можуть зійти за 5-6 днів, за цей час вони тільки міняють колір. А щоб зійшли побої й гематоми, треба два тижні мінімум. А у «побитих», як після сеансу Кашпіровського, все «розсмокталося» на диво швидко. Отож наяву безглузда спроба видати легке «теловредительство» за побої, вважають медики.

...Павло Кравчук, начальник сектору обласного управління держдепартаменту з питань виконання покарань (УДДПВП) переконаний, що засуджені домагалися послаблення режиму й перевіряли адміністрацію на принциповість і твердість. Він розповів, що слід від удару тупим предметом, скажімо, кийком, можна зробити за допомогою кружки, якщо катати її по спині три-чотири хвилини... До слова, три десятки новеньких, які прибули восени, не підтвердили, що в колонії були маски-шоу й масове побиття. Своє «фе» висловили й ті, кого без їх відома на сайті назвали серед 27 чоловік, готових покалічити себе. Такі закони у зеків: кожний відповідає за себе й не терпить, коли за нього хтось щось вирішує.

ФАКТ

Невдоволення засуджених спричинило, вочевидь, вилучення у них заборонених предметів (з початку року — 100 мобільних телефонів); незадовільна організація праці (97 відсотків працюючих не одержують мінімальну зарплату); належна увага не приділяється техніці безпеки на робочих місцях.

...Ніколи не сумнівався, що по той бік тюремного паркана застосовують заходи фізичного та психологічного тиску. До того ж обопільно: окремі працівники колонії — на злочинців, непримиренні борці із системою — на адміністрацію.

У Кам'янській ВК-101 «негативно налаштовані рецидивісти» намагаються «провчити» керівництво, спровокувавши «масове побиття». Не вийшло.

Але краще нехай шляхом мастирки буде «побито» мужиків, ніж руками професіоналів з тюремного спецназу.

Іван ІЛЛЯШ.

Вольнянський район Запорізької області.

Субсидії дісталися не всім

Більш як на 40% порівняно з січнем—листопадом 2009-го зросла кількість сімей, які торік за аналогічний період звернулися до місцевих органів влади з проханням призначити їм субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг. Головне управління статистики в області детально проаналізувало категорії цих заявників за територією проживання та щодо призначених їм сум державної житлової допомоги.

Майже 64 % прохачів — міські жителі. Водночас аж ніяк не всі родини, котрі претендували на державну допомогу, її отримали. Із 55859 сімей, чиї заяви надійшли до управлінь та відділів соціального захисту населення, субсидії призначено лише 42023 сім'ям (75,2%). Із них мешканців міст удвічі більше (28082 родини), ніж заявників із сільської місцевості (13941). Є, однак, і позитивний момент: порівняно з минулим роком число сімей, яким призначено житлову допомогу, зросло на 21% (на 7296).

А от що стосується готівкових субсидій для відшкодування витрат на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, то тут співвідношення, із зрозумілих причин, зовсім інше. Вугілля для опалення і газ у балонах — це більше прерогатива сільських територій, хоча й міські (за статусом) населені пункти Кіровоградщини не всі газифіковані. Тому із 8648,8 тисячі гривень, призначених для виплати заявникам готівкою, сільським жителям дісталося 5217,6 тисячі гривень, а городянам — 3431,2 тисячі гривень, що теж немало. Середній розмір такої субсидії у листопаді на одну сім'ю становив 468,2 гривні.

До речі, готівкову допомогу для придбання вугілля та скрапленого газу отримали теж не всі подавачі заяв. Передбачені у цьому випадку документи оформила 29581 родина, а призначено субсидії, з огляду на визначені законодавством підстави, лише 20224 (68,4 відсотка). Тобто фактично третині сімей в наданні грошової субсидійної допомоги відмовлено.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Кіровоградська область.

Такі синці натираються на тілі протягом 10 хвилин перед зйомкою. Подібне ще в школі успішно використовували

ЗАЯВА ПРО ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ

Українсько-американське ТОВ з іноземними інвестиціями Дослідний центр "Пратт і Уітні-Патон" м. Київ, вул. Антоновича, 68, з метою впровадження технічного переоснащення лабораторії контролю якості замовило проектну документацію "Рабочий проект технического переоснащения лаборатории контроля качества турбинных лопаток и подготовки поверхности для напыления (корпус ЦРК ГТД ИЦ) г.Киев, ул. Ракетная, 26".

Проектно-вишукувальну документацію розробив ВАТ "Хімнафтомашпроект" інститут "Діпрохіммаш",м.Київ. Проектна документація згідно законодавства передається на держекспертизу.

У процесі експлуатації об'єкта в атмосферне повітря будуть виділятися шкідливі речовини - сумарно 0,00055т/рік. Згідно вимог ДСП 201-97, масштабність забруднюючого впливу яких - ступінь небезпечності - безпечний з кратністю перевищення 0,0 часток ГДК, процент перевищення 0,0. Зниження концентрацій ЗР в приземному шарі атмосфери передбачено влаштуванням аспіраційних вентсистем та приточно-витяжної загальнообмінної вентиляції, що обумовлює розведення концентрацій ЗР до нормативних, внаслідок чого можна зробити висновок, що забруднення землі, пригнічення флори і фауни не спостерігатиметься.

Прийняті рішення по поводженню з відходами виробництва. Буде організоване належним чином складування та зберігання відходів виробництва, твердих побутових відходів.

Територія вже спланована, облаштована, асфальтована.

Водопостачання та водовідведення на об'єкті з впровадженням техпереоснащення не зміниться і залишиться в межах діючих норм.

Водовідведення господарсько-побутових та виробничих вод здійснюється в існуючу мережу каналізації.

Охорона поверхневих вод забезпечується за рахунок каналізування об'єкту.

Охорона підземних вод забезпечується за рахунок планування території її асфальтування, відведенням дощових вод на існуючі ЛОС дощового стоку.

Аварійні скиди не здійснюються, так як мережі розраховані на прийом всієї кількості стічних дощових вод. Каналізаційна мережа розрахована на прийом максимальної кількості господарсько- побутових вод.

Експлуатація об'єкту буде відповідати природоохоронним нормам і правилам.

У період експлуатації основними заходами є:

безаварійна експлуатація та утримання в належному стані проїздів, газонів, території проммайданчику в цілому;

відведення стічних господарсько-побутових та виробничих вод у повному об'ємі на очисні споруди міста, з циклом повної біологічної очистки;

складування та зберігання відходів, своєчасне їх вивезення, поводження з відходами згідно закону України "Про відходи";

буде впроваджено систему управління охорони навколишнього природного середовища, тобто розроблено систему заходів постійнодіючих на підприємстві і направлених на охорону навколишнього середовища від забруднення.

Адміністрація забезпечує експлуатацію об'єкту згідно з екологічними вимогами:

згідно закону України "про Охорону атмосферного повітря" від 16.10.1992 р. зі змінами від 09.08.2001 р. - отримати зміни до дозволу на викиди ЗР в атмосферне повітря при введені в експлуатацію об'єкту;

згідно постанови КМУ від 03.08.98 р. "Про затвердження порядку розроблення, затвердження і перегляду лімітів на утворення та розміщення відходів" №1218, скоригувати ліміт та дозвіл на утворення відходів.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 27 грудня 2010 р. порушено провадження у справі № 42/181б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Готель «Централь», м. Донецьк (83000, м. Донецьк, вул. Артема, 87, р/р 26005301750677 у ГУ ПІБ в Донецькій обл., МФО 334635, код ЄДРПОУ 31178655) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бойко Андрія Володимировича (ліцензія серії АВ № 470401, адреса: м. Донецьк, бул. Пушкіна, буд. 9, кв. 27). Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 21 грудня 2010 р. по справі № Б-49/265-10 фізичну особу-підприємця Кальницького Олександра Анатолійовича (код 2492209694, св-во ВО2 № 211128 від 04.04.1997 р., 61031, м. Харків, вул. Літакова, 15, кв. 43) визнано банкрутом відповідно до ст. 1, 22.25, 47-49 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Цимберова Дмитра Ілліча (ліц. АВ № 347104 від 06.08.2007 р., 61166, м. Харків, а/с 4207). Заяви кредиторів приймаються протягом 40 днів від публікації.

Постановою господарського суду Харківської області від 23.12.2010 р. по справі № Б-50/215-10 фізичну особу-підприємця Ткаченка Ігоря Станіславовича (ідентифікаційний код 2823401456, 20.04.1977 р. н., Харківська обл., Зміївський район, смт. Комсомольське, вул. Леніна, 13, кв. 2) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого П'янова Сергія Васильовича (ліцензія АВ № 482042 від 31.07.2009 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: 61007, м. Харків, вул. Другої П'ятирічки, 15, кв. 33.

Постановою Господарського суду м. Києва (вул. Б. Хмельницького, б. 42-Б) по справі 46/569-б від 30.12.2010 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «МАРС ІНТЕРТЕЙМЕНТ», ідентифікаційний код: 36592383, 01030, м. Київ, вул. Ярославів Вал, б. 13/2.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОМЕТЕЙ ТД».

Претензії приймаються протягом місяця.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 Пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76, пункту 2, 3 статті 80 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Матохнюка Дмитра Борисовича - Вінницького апеляційного адміністративного суду; **Леванчука Андрія Олексійовича** — Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ; Дмитрієва Віктора Євгеновича — Севастопольського апеляційного господарського суду, **Хачатрян Вікторії Сергіївни** — Харківського апеляційного господарського суду; **Шевченка Віталія Юхимовича** — господарського суду міста Києва.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під., суддя Швидкін А.О.) за заявою товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ) "Схід Бройлер" (62458, Україна, Харківська обл., Харківській р-н, с. Покотилівка, вул. Тімірязєва, 22/1, кв. 51, код ЄДРПОУ 33725056, р/р 26006301868З у ПАТ "Банк Золоті Ворота", м. Харків, МФО 351931) порушено провадження по справі № Б-39/184-10 про визнання банкрутом ТОВ "Схід Бройлер". Заяви кредиторів надсилати в місячний термін від публікації оголошення на адресу господарського суду Харківської області та боржника - ТОВ "Схід Бройлер".

Господарським судом Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема 157) Постановою від 21.12.2010 р. по справі № 45/213 ТОВ «ДРДОНСНАБ» м. Донецьк (ЄДРПОУ 36982477) визнано банкрутом. Юридична адреса боржника: 83059, м. Донецьк, пр. Ілліча, б. 105, р/р 26007010301489 в ДФ ВАТ АКБ «Автокразбанк» МФО 335764. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гринько А. А., ліцензія АВ № 347091, 83005, м. Донецьк, вул. Купріна, буд. 34/53.

Постановою Господарського суду Донецької області від 21.12.2010 по справі № 45/243 Б Фізична особа - підприємець Авагумян Анжеліка Самвелівна (код 2869025061), яка зареєстрована за адресою: 83056, м. Донецьк, Київський район, вул. Лавренььова, б. 21, кв. 11, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Вимоги кредиторів направляти за адресою: 86008, Донецька область, м. Ясинувата, м-н Зорька. б. 9, кв. 70. Ліквідатор Китаєва С. А.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) постановою від 23.12.10 р. у справі № Б3/110-10 визнав банкрутом Закрите акціонерне товариство «Єкатеринославська страхова компанія» (код ЄДРПОУ 30838290; вул. Сімферопольська, 17/101, м. Дніпропетровськ, 49005) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лященко Сергія Сергійовича (ліцензія АВ № 547740, поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1784.)

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 23.12.2010 року по справі № 27/231Б боржник Дочірнє підприємство Національної акціонерної компанії «Надра України» «Горлівросвідка» (84632, Донецька область, м. Горлівка, вул. Ленінабадська, 57; код ЄДРПОУ 01432262, р/р 26002051807476 у ДРУ КБ «ПриватБанк», МФО 335496), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Біленко Ірину Едуардівну (ліцензія серії АВ № 498964), яка мешкає за адресою: 84624, Донецька область, м. Горлівка, вул. Шепелєва, б. 6, кв. 17.

ТБ "Донецька універсальна товарна біржа" 18.02.2011р. об 11.00 годині повторно проводить аукціон з продажу майна підприємства ВАТ "Трест "Артемшахтобуд" (ЕДРПОУ 00180717), розташ. за адр.: Донецька обл., м. Горлівка, вул. Ушева М.Я., 6. Лот №1 Будинок літ. "А-ІІ" з прибудовами літ. "А1-І", "А2-І", "А3-І", загальною площею 1348,8 кв.м., розташ. за адр.: Донецька обл., м. Горлівка, вул. Ушева М.Я. (пров. Архітектурний), буд.6. Початкова вартість - 800000,00 грн. в т.р. ПДВ. Гарантійний внесок - 80000,00 грн. без ПДВ. Реєстраційний збір за участь в аукціоні - 200,00 грн. без ПДВ. Внески сплачуються на р/р Біржі (Отримувач - ТБ "Донецька універсальна товарна біржа", р/р 26002959970150 Ф-л ПАТ ПУМБ м. Донецьк, МФО 335537, ЕДРПОУ 32965615). Ознайомлення з об'єктом та строк надання заяв про участь в аукціоні по 16.02.2011р. до 12.00. Аукціон відбудеться за адресою: м. Донецьк, б. Шевченка, 31. Телефон для довідок (062) 388-36-37.

Закрите акціонерне товариство «СПЛІТ-РОСІЯ»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства «СПЛІТ-РОСІЯ», які відбудуться «14» березня 2011 року о 12.00 за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 33б. Реєстрація акціонерів з 10.00 до 11.45 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та Секретаря загальних зборів.
2. Звіт Президента про результати господарської діяльності товариства за 2010 рік.
3. Звіт ревізійної комісії товариства за 2010 рік.
4. Затвердження фінансового річного звіту та балансу товариства за 2010 рік.
5. Про розподіл прибутку.
6. Про план господарської діяльності товариства на 2011 рік.
7. Про припинення Закритого акціонерного товариства «СПЛІТ-РОСІЯ» шляхом реорганізації через перетворення у Товариство з обмеженою відповідальністю «СПЛІТ-РОСІЯ».
8. Обрання комісії з припинення ЗАТ «СПЛІТ-РОСІЯ».
9. Затвердження порядку та умов обміну акцій ЗАТ «СПЛІТ-РОСІЯ» на частки у статутному фонді ТОВ «СПЛІТ-РОСІЯ».

Акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів слід надати належним чином оформлене доручення на право участі й голосування на зборах.

Державне підприємство ''Державний центр прикладних інформаційних технологій» повідомляє про те, що наказом Міністерства освіти і науки України від 13.01.2011 року № 16 було прийнято рішення про реорганізацію Державного підприємства «Державний центр прикладних інформаційних технологій» шляхом його приєднання до Державного підприємства «Інтелзахист». Вимоги до кредиторів можуть бути пред'явлені не пізніше двох місяців з дня публікації цього повідомлення за адресою: 03151, м. Київ, вул. Смілянська, 4, тел./факс (044) 246 29 05(06).

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.12.2010 р. у справі № 44/413-б визнано банкрутом Підприємство з іноземними інвестиціями за участю українського капіталу — «Інвестиційна компанія «АТЕК — Інвест» (закрите акціонерне товариство) (04071, м. Київ, вул. Межигірська, 5, офіс 12, код ЄДРПОУ 23513104, р. 2650032695801 в ПАТ «Банк Петрокоммерц-Україна», МФО 300120) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Авілова Сергія Вікторовича (адреса: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 29, кв. 175, ліцензія АБ № 271748 від 17.03.2006 р.).

Постановою Господарського суду м. Києва від 20.12.2010 року у справі № 46/511-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «МТД-БІЛДІНГ» (01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, буд. 11, оф. 38, ідентифікаційний код 34575921, р/р 26001204546 в АТ «Райффайзен Банк АВАЛЬ», МФО 280805). Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Чекштуріну Тетяну Миколаївну (ідентифікаційний номер 2512211169, місце реєстрації: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, 14, кв. 126). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, 14, кв. 126.

Господарським судом Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) порушено провадження у справі про банкрутство № Б-23/25-13/92 у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю «Карпатигазмаш» (78200, Івано-Франківська область, м. Коломия, вул. Хмельницького, 2, р/р 26001131859980 в ІФРУ «Фінанси і кредит», МФО 336235, ідентифікаційний код 31603641, свідоцтво про державну реєстрацію серія А 00 № 369512). Розпорядником майна призначено Хлібейчука Михайла Івановича (ліцензія серії АВ № 158262 від 04.10.06 року, адреса: 77454, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Драгомирчани, вул. Миру, 10).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів від дати опублікування оголошення.

Господарський суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14 постановою від 07.06.2010 р. та ухвалою від 04.01.2011 р. по справі № 9/45/б визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Буковина» (60342, с. Жилівка, Новоселицького району, Чернівецької області, код ЄДРПОУ 14259761) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дутчак Тетяну Іванівну (ліцензія сер. АВ № 081097 від 03.07.2006 р.), що проживає за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 52/2. Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. від 10.01.11 р. по справі № Б-39/204-10 було визнано банкрутом ТОВ "УКРХОЛОДСНАБ" (м. Харків, пров. Тюменський, 14, код ЄДРПОУ 35858127) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Загребельного Георгія Сергійовича, ліцензія АВ № 470302 від 24.03.10. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61070, м. Харків, а/с 10068.

Постановою господарського суду Харківської обл. від 24.12.10 р. по справі № Б-39/200-10 було визнано банкрутом ТОВ "СТАР ЛАЙН" (м. Харків, вул. Конєва, 10/2, код ЄДРПОУ 32995880) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Литвинчука Романа Олександровича, ліцензія АВ № 499088 від 22.12.09. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення. Заяви направляти за адресою: 61052, м. Харків, вул. Конєва, 10/2.

Постановою Господарського суду м. Києва від 30.12.2010 року по справі № 46/565-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Група компаній «Укртрансюніон», (03022, м. Київ, Охтирський провулок, 3, Код ЄДРПОУ 32628426, п/р 2600131487501 в Філії АБ «Південний», в м. Києві, МФО 320917) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ТОВ «АКТА 2010» (Код ЄДРПОУ 37033356).

Кредиторські вимоги надсилати протягом місяця за адресою: 03170, м. Київ, вул. Зодчих, 62-А, кв. 58.

Постановою господарського суду Харківської обл. по справі № Б-39/163-10 від 22.12.2010 р. визнано банкрутом Нещенка Дмитра Олександровича, (код 3117507014, адреса: 64107, пров. Садовий, 8, м. Первомайськ, Харківської обл.) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Чернишова Бориса Сергійовича, код 3045212759 адреса: Харківська обл., м. Харків, вул. Дерев'янко, 24-а, кв. 27 (ліц. Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 521555 від 09.07.2010 р., свідоцтво арбітражного керуючого № 645-Х). Адреса: 61068, м. Харків, пр. Московський, 96-а, оф 188. Строк пред'явлення кредиторських вимог 40 днів.

Постановою господарського суду Харківської обл. по справі № Б-39/164-10 від 22.12.2010 р. визнано банкрутом Сєріка Михайла Петровича (код 2233100958, адреса: 61110, м. Харків, вул. Салтівське шосе, 110, кв. 47) та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Чернишова Бориса Сергійовича, код 3045212759, адреса: м. Харків, вул. Дерев'янко, буд. 24-а, кв. 27 (ліц. Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 521555 від 09.07.2010 р., свідоцтво арбітражного керуючого № 645-Х). Адреса: 61068, м. Харків, пр. Московський, 96-а, оф. 188. Строк пред'явлення кредиторських вимог 40 днів.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 9 (5009) СЕРЕДА, 19 СІЧНЯ 2011

Сьогодні в Україні буде переважно тепло і сухо, лише на заході — мокрий сніг та дощ. Морозно буде на сході: температура повітря вночі 14—19°, вдень 3—8° морозу. На решті території вночі та вдень термометри покажуть від 2° морозу до 3° тепла. А у Криму, на півдні Одещини та на Закарпатті температура підвищиться до 3—8° градусів вище нуля. У Києві та області переважно сухо, на дорогах ожеледиця. Температура вночі та вдень — від 2° морозу до 3° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 СІЧНЯ

1781. Народився ботанік і ентомолог Християн Стевен. Засновник і перший директор Нікітського ботанічного саду в Криму. **1919.** Видатний польський піаніст і композитор Ігнаций Ян Падеревський очолив уряд своєї країни. **1946.** Створено Міжнародний військовий трибунал для Токійського процесу — суду над японськими воєнними злочинцями, аналогічного Нюрнберзькому. **1955.** Президент США Ейзенхауер провів першу в світі телевізійну прес-конференцію. **1971.** Загинув російський поет Микола Рубцов. **1981.** Не стало співачки Лариси Руденко (меццо-сопрано).

ПРИГОДА

Якби не козеня...

Цю історію мені розповів знайомий. Його сусід задумав собі купити козу, щоб мати цілюще молоко. З цим наміром, захопивши гроші з собою, поїхав до сусіднього містечка, але в дорозі зустрів свого друга, з яким не бачилися давно. Той запропонував йому, перш ніж купувати козу, відзначити зустріч у місцевому барі «Яма». Сусід охоче погодився. Тож пили й гуляли, поки вистачило грошей в обох — до заходу сонця.

Сусід, попрощавшись з другом, поблиндикав додому, звичайно, п'яний, без кози і гроша в кишені. В дорозі його захопила ніч. Блукаючи, спотикаючись у темряві, він добрів до околиці рідного села, впав і міцно заснув. Серед ночі його розбудив сильний дощ з грозою. Потерпаючи від холоду, він протверезів і зі страхом виявив, що знаходиться на дні колишньої силосної ями, куди його односельчани зливають помиї і висипають сміття, а поруч нього... козеня. Спросоння подумав, що це він його купив. Спробував вибратись з ями разом з ним, але не сила.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Раптом чує — хтось іде, почав кликати на допомогу. Справді до ями, обережно ступаючи, підійшов перехожий і простяг руку. А сусід подає на поверхню спершу козеня, не попередивши про це свого рятівника. Той же, наткнувшись у сутінках на козячі ріжки і копита, вихопив руку, ніби обпікся, і дременув до села. Там пустив чутку, що в ямі завелася нечиста сила, яка заманює людським голосом перехожих, і тому туди ходити удосвіта небезпечно...

Ранком, коли перестав йти дощ, прибіг за козеням його хазяїн (мій добрий знайомий). Він побачив пропажу, а коло неї мокрого від дощу, змученого сусіда...

— Ну козеня, зрозуміло, іноді падає в яму. Я вже звик і знаю, де його шукати, коли воно не повертається з пасовиська додому. Але як ти, хлопче, потрапив сюди?!

Соромно і ніяково стало молодому чоловікові за пригоду, що трапилась з ним уперше в житті, і він чесно зізнався, як це було, починаючи з кози, яку він збирався купити.

Хазяїн пожалів нещасного, обігрів його і подарував йому своє козеня, визволене з ями. Після чого вони обидва засипали її землею і камінням, щоб туди більше не потрапляли ні люди, ані тварини. Відтоді сусід не вживає алкоголю і іншим не радить.

Іван БЕЗРУЧКО.

Мурина інтуїція

Це неправда, що чоловіки не люблять котів. Молодий хазяїн обожнював Муру. Вранці, граційно вигнувши спинку, вона чекала його на ганку, виструнчившись на задніх лапках. А коли він, весело наспівуючи, прихопивши в сінях весло, виходив з хати, Мура терлася йому об ноги, ніби нагадуючи, що вона — поруч і готова йти за ним хоч на край світу.

Росяною стежкою вони прямували до берега. Кицька, трохи забігаючи вперед, віддано зазирала йому в очі, ніби запитувала: «Чи й сьогодні буде так чудово, як зазвичай?»

Край берега чекав човен. Хазяїн, відштовхнувши його на тиху водяну гладінь, плигав у нього й відчалював. І Мура, зовсім не боячись, стрибала за ним, вмощувалась поруч і оглядала знайомі очеретяні зарості, як справжня господиня.

Пропливши з кілька метрів, зупинялись. Він діставав з дна ятери і витрушував невеликих сріблястих карасиків просто в човен. Рибини щедро встеляли дно. Хазяїн кермував до берега і висипав на смарагдовий килим різнотрав'я блискучі пузаті кульки.

— Їж, Муро, — стиха казав потім, і кицька нарешті розпочинала смачний сніданок. А він ніжно гладив її оксамитову спинку.

Але цей кицьчин рай незабаром скінчився. Як і спокій довкола. Світ сповнився страшними незрозумілими звуками. Навкруги здригалася і стогнала земля, і це було жахливіше навіть за грім і блискавицю. Одного дня хазяїн, уранці попрощавшись з родиною, сів на підводу і поїхав кудись разом з іншими чоловіками.

Незабаром на подвір'я приїхали чужі — в чорних плащах на гуркотливих колісних створіннях. Белькотіли, немов злі пси. Почали порядкувати, як у себе вдома, наводячи жах на господиню і трійко дітей, вимагаючи «млеко», «яйка». Здійнявся лемент. Мати наказала малим сидіти на печі, а вони плакали, не розуміючи, що коїться і чому не можна погратися з кицькою надворі. Мурі передавався їхній настрій і вона перелякано зиркала зеленими очима, ховаючись по закутках.

Потяглися сумні дні. «Нема, Муро, хазяїна, пішов на фронт!» — зрідка тихо озивалася мати до кицьки, краєчком хустини витираючи сльози.

Тепер пухнаста їла тільки те, що вполює. А про прогулянки берегом годі було й мріяти. Навкруги — аж до видноколу — здригалася й горіла земля, і Мура лише вночі, притулившись до стомленої сонної хазяйки, почувалася захищеною. Тваринка ніби намагалася віддати їй частинку свого тепла.

«Де тепер наш батько, чи живий?» — клопоталася стривожена хазяйка, зітхаючи. І кицька, ніби розуміючи свою важливу місію, бадьоро виводила: «няв», наче підтверджувала: «Живий!» «І я так гадаю, моя розумнице», — лагідно озивалася мати.

...Спливли, як човен за водою, п'ять років. Надворі буяла весна. Мати з дітьми полола город. Припікало сонце. Зайшла в дім напитися води. Прибігла й малеча. І кицька чомусь була в хаті. Поки мати перевдягала хустину, всі помітили, що тваринка, охоплена якимось дивним неспокоєм, стрибає то з печі на лаву, то з лави на підвіконня, виписуючи кола, голосно нявкаючи й зазираючи хазяйці в очі. «Мамо, що це Мура виробляє?» — зчудовано спитав найменший син. «Весну чує», — відповіла мати. Тим часом кицька не припиняла свої чудернацькі вихиляси і нявкання, а навпаки, ще й стрибнула на підвіконня і почала дряпати кігтиками об раму, неначе якась невидима сила не давала їй вибігти з хати. «Ніби радіє», — сказав малий Володя. «Та що ти, сину, хіба тварини розуміють», — докинула мати й чомусь подумала: «А раптом...»

Того дня по обіді повернувся з війни мій дідусь.

Любов СТАНАЧИЧ.

Фотоетюд Сергія ЛАВРЕНЮКА.

Переберія — карнавал по-нашому

ПРОДОВЖУЮЧИ ТРАДИЦІЇ

І хто то чув, і хто то бачив, щоб на самого Василя та чорти по вулиці скакали!? І не лише чортів та кіз, а й самого Обаму з бутельком самогону й Клінтона з салом під пахвою можна побачити на щорічній вашковецькій Маланці, або Переберії. Уже сто літ 14 січня жителі смт Вашківці влаштовують карнавал, подивитися на який з'їжджаються мало не з усього світу.

«Файні люде, приїжджайте, на Маланку завітайте, бо Маланка любить гостей, всі ми в селі цему прості!», — закликає житель села Василь, коли наш автобус звертає до Вашківців. Далі — «пропускний пункт», де нас стрічають переодягнені в міліціонерів учасники Переберії, вимагаючи гривню-дві за пропуск автобуса. Водії перед святом гроші міняють, бо Маланка може забрати велику купюру і пообіцяти здачу, а потім втекти! Вашковецька Переберія починається ще у ніч з 13 на 14 січня, на Старий Новий рік. Розпал карнавалу припадає на ранок та обід 14-го.

А започаткувала вашковецьку Маланку... австрійська аристократія. Колишній власник містечка — граф Петріно — був великим шанувальником старовини. Саме з його легкої руки Вашківці на Василя перетворювалися на карнавальний вир, і кожен намагався виготовити костюм, який би вразив графа. Петріно виставляв кожній команді перебраних бочку пива. Як не намагалася радянська влада викорінити з Вашківців дух карнавалу — свято вижило.

Якщо двір маланкарі минали, це сором для господарів. А вже як зайшли — ховайся! Меблі перекинуть, браму знімуть, гармидеру нароблять, пса з прив'язі спустять, до доньки залицятимуться, хазяїна відлупцюють віником, водою обіллють — а він має ще й винагородити їх.

Та не лише Вашківці — уся Буковина в цей день дістає зі скринь найкращий одяг, збирає грошенят і вирушає до Вижниччини. Першими на очі натрапляють традиційні образи Маланки — Дід і Баба. Просять позолотити ручку, ворожать на лініях життя. «Лінія інтелекту відсутня, а лінія жизні переплітається з високовольтною», — робить висновок Дід, подивившись мою руку. Підприємці Василь Лукинич та Юрій Гнатишин вже й не пам'ятають, скільки років отак маланкують. Вишита дрібненьким хрестиком сорочка та червоний сардак дісталися Василю від прадідів, які промаланкували не один десяток років.

За два-три місяці перед Переберією мешканці Вашківців обирають ролі, підшукують одяг. Костюми виготовляють самі маланкарі. По-особливому ставляться до маски. Її виготовлення тримають у великому секреті, лише деякі люди знають, що і в яких пропорціях треба змішувати, аби вийшла саме та маска, яку можна зберігати десятиліттями. Якщо на Маланці буде дві однакові маски — майстра перестануть поважати. Старожили із захопленням згадують чудові маски роботи народних майстрів Георгія Гараса, Володимира Міговани й Володимира Леонтюка.

Йти в Маланки дозволялося колись лише чоловікам, зараз серед гурту можна стріти й жінку. Дітей до Переберії привчають змалку, хоча переодягатися по-справжньому дозволено старшим юнакам та дівчатам. Раніше на Маланці були традиційні Циган, Жид, Дід, Баба, Чорт, Ведмідь, Василько, Офіцер, Німець, Коза, Лікар, Шандар (наглядач), Смерть тощо. Зараз є міліціонери, лікарі, відомі політики. Уся ця компанія з піснями та жартами прямує до річки й занурюється у січневу ополонку, бо не скупатися перебраним не можна, бо після дводенного «відриву» може вирости хвіст! Тож всі гріхи — у воду. Нібито після тих купелей ще ніхто не захворів, бо на Маланку все у Вашківцях набуває чудодійної сили.

Сергій СУЛИМА.

Фото Петра ГОНЧАРА.

Чернівецька область.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18932

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

